

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32,-, polletno
Din 16,-, četrstetno Din 9,-, ino-
zemstvo Din 64,-.
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POJU IN ZABAVI

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000,-, pol strani Din 1000,-
četrt strani Din 500,-, $\frac{1}{8}$ strani
Din 250,-, $\frac{1}{16}$ strani Din 125,-
Mali oglasi vsaka beseda Din 1,-

Blagoslovljeno Novo leto 1937!

žeita cenj. naročnikom in čitateljem:

Uredništvo in uprava „Slov. gospodarja“.

Dolžnost — naša in vaša.

Leto 1936 je bilo za naš list jubilejno leto. S prvo številko tega letnika smo začeli svoj sedemdesetletni jubilej in z danšnjo številko ga končamo. Jadrno je minila naša jubilejska doba. Dokaz, kako hiti čas. Dozdeva se nam, da je bilo pred kratkim, ko smo pisali članek za novoletno številko 1936, pa je bilo pred enim letom. In zdaj ga pišemo ob zatonu leta. Pravilno je ocenil bežnost časa pravčni Job, ko je izpovedal: »Moji dnevi so minuli hitreje, kakor tkalec prereže platno« (Job 7, 6). Bežen je čas, hitro mineva življenje človekovo, ostane pa to, kar je rojeno iz duha, ki je zasidran v večnosti. In iz tega duha je živel »Slovenski gospodar«. Živel je 70 let in še več jih bo živel v naprej. Živel je in živi iz krščanskega, katoliškega duha. Vsakega drugega duha je zametaval, odločno in dosledno. Nikdar ni dovolil, da bi se vanj naselil le majhen utrinek kakšnega liberalističnega, laži-naprednjaškega in materialistično-socialističnega duha. Celotno krščanstvo je vedno bilo naše najvišje geslo.

Nauk Španije.

Da smo hodili po pravi poti, ko smo vodili svoj narod dosledno v katoliško smer, ki naj se uveljavlji v vseh panogah njegovega javnega življenja, dokazuje poleg zgodovine tudi vsakdanje izkustvo. Za primer nam bodi nesrečna Španija. Ljudstvo globoko vdano katoliški veri, toda zakoni javnega, političnega, socialnega in gospodarskega življenja v direktni protivnosti s krščanstvom. Ljudstvo je v cerkvi molilo Boga, izven cerkve pa čitalo protiverske časnike. V cerkvi se mu je propovedovalo s prižnice, da nikdo ne more služiti dvema gospodoma, zunaj cerkve pa so španski verniki pripuščali, da jim je urejeval življenje in vse njegove odnose protikrščanski liberalizem in njegov dedič, Bogu, veri in cerkvi strupeno sovražni marksizem in komunizem. Posledica teh razmer, ki jih moramo imenovati »zamujene prilike« katoliškega

ljudstva, pa so strahote državljanke vojne, ki divja v Španiji.

Krščanski list — priatelj ljudstva.

Iz tega primera se vidi, kakšen škodljivec in sovražnik je versko mlačni, brezin protiverski časnik, kakšen dobrotnik in priatelj pa je krščanski časopis. Med nami in našim ljudstvom vlada prava prijateljska vez, ki je ne more pretrgati, pa tudi ne zrahljati nobena zloba in sila. Nekdaj se je trudilo liberalno nemškutarstvo, ki je za njim stala ter ga moralno in gmotno podpirala oblast nemške države, da bi naše ljudstvo odtrgalo od nas. Ni se mu posrečilo. Ponesrečil se je tudi sličen poskus slovenskega meščanskega in kmetskega liberalizma in pozneje jugoslovanskega liberalizma. Naše ljudstvo dobro ve, da je njegov pravi priatelj samo tisti, ki brani njegove verske in narodne svetinje. Kjer pa ni verskih načel, ki naj vodijo zasebno in javno življenje, tam tudi ni tistega poštenja, ki je vredno zaupanja. Iz našega globokega verskega prepričanja je izvirala ter izvira tista velika ljubezen do našega ljudstva, ki nas je vnemala ter nas bodri, da delamo ter se potegujemo samo za blagor našega ljudstva, za njegove politične pravice in svoboščine, za vpostavitev prave ljudovlade v občini, deželi in državi, za gospodarski napredok in vsestransko blaginjo našega naroda in vseh njegovih stanov.

Dolžnosti do krščanskega lista.

Prijateljstvo nalaga dolžnosti. Z naše strani se teh dolžnosti zavedamo v polni

meri ter damo in nudimo našemu ljudstvu vse, kar moremo. Ali se pa tudi vsi člani našega ljudstva zavedajo svoje dolžnosti do nas? Splošno se sliši tožba, da se katoliški tisk med katoliškim ljudstvom ne ceni tako, kakor zasluži. Veliki socialni papež Leon XIII. je imenoval dober tisk »najboljši misijon, ki ne traja le osem dni, marveč od 1. januarja do 31. decembra«. Ko je papež Pij X. videl, kako se širi nekrščanski in protikrščanski tisk, se je bridko pritožil: »Katoliško ljudstvo ne razume, kakšnega pomena je tisk.« Sedanj papež Pij XI. opominja ljudstvo, da je skrb za dober tisk njegova stroga dolžnost. Skupini romarjev je sv. Oče 3. marca 1934 tako-le govoril: »Z vso resnostjo resnice moramo buditi v srcih sodobnikov zavest, da je širjenje dobrega tiska danes postalo ena najvažnejših dolžnosti vsakega krščanskega bojevnika — in da spadajo grehi zanemarjanja te dolžnosti med najstrašnejše, za katere bo človek dajal nekoč odgovor svojemu večnemu Sodniku.«

Izvršimo papežev opomin!

Resna beseda sv. Očeta. Ravnajmo se po njej! Starši, ali se zavedate svoje odgovornosti, ako slab, nekrščanski časnik zahaja v vašo hišo, ki kvari vaše otroke? Krščanski bojevniki bi morali biti, pa prav mnogi pospešujejo pri svojih otrokih versko mlačnost in odtujenje veri s tem, da dovoljujejo, da so njihovi otroci člani nekrščanskih društev in čitatelji slabih knjig in listov. Naj bi starši kakor tudi mladeniči dobro pomnili, da veliki naš škof Slomšek v svoji prelepi knjigi za mladeneč »Življenja srečen pot« uvršča slabe knjige in nekrščanske časnike med strupene kače, ki so mladini posebno nevarne. Zato mladina samo v krščanska društva, v roke pa samo krščanski časnik! Naj ne bo hiše na našem Slovenskem Štajerskem in v sosednjih pokrajinh, ki bi ne bila naročena na »Slovenskega gospodarja«! Pridobivajmo mu novih naročnikov! Sedanji papež Pij XI. vernike prav resno in nujno opominja: »Da bo mogel katoliški tisk vršiti svoje visoko poslanstvo, ga morajo vsi podpirati s pridobivanjem številnih naročnikov.« Izvršimo ta opomin zlasti ob novem letu!

V NAŠI DRŽAVI.

Predbožična seja skupščine je bila dne 22. decembra. Ob tej priliki je bilo izvoljenih šest odborov za proučitev od vlade

predloženih zakonskih načrtov, med katerimi je konkordat ali pogodba z Vatikanom. Po tej izvolitvi je razglasil predsednik skupščine Stevan Čirič, da bo prihodnja seja sklicana radi božičnih praznikov sredi januarja.

Naš predsednik vlade na političnem lovju v Romuniji. Ministrski predsednik in zunanj minister dr. Stojadinovič je od-

potoval na Božič v Romunijo, kamor ga je povabil romunski šef vlade Tătărescu, da se udezi lov na romunsko-jugoslovanski meji. Dr. Stojadinovič je zastopal v njegovi odsotnosti notrajni minister dr. Anton Korošec. V Temešvaru je dr. Stojadinovič pozdravil poleg romunskega predsednika vlade Tătăresca še zunanjji miester Antor in razni drugi dostopanstveniki. Na Štefanovo je bil lov in drugi dan je pa poročal romunski zunanjji minister o svojem obisku v Varšavi in v Parizu. Naš predsednik vlade je bil povsod v Romuniji sprejet prisrčno.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V avstrijski vladi ni vse v redu. Koncem tega leta poteče čas za zakone, po katerih je bilo v Avstriji prepovedano narodnim socialistom in socialnim demokratom vsako politično udejstvovanje. Kancler dr. Schuschnigg je sklical pred Božičem sejo, na kateri bi naj bili omenjeni zakoni zopet podaljšani. Temu predlogu so se uprli hitlerjevski ministri in je prišlo do tako burnih nastopov, da je moral kancler sejo prekiniti. Končno so se gospodje pobotali v toliko, da bo sporno zadevo proučil poseben ministrski odbor. Ako kancler in njegovo krilo ne bosta popustila, bodo po praznikih odstopili Nemčiji naklonjeni ministri.

Na tisoče avstrijskih hitlerjancev za Božič pod ključem. Avstrijski narodni socialisti ali hitlerjanci so priredili za praznike zbirko v pomoč onim političnim jetnikom, katerih še vlada ni izpustila, ker so še vedno zaprti radi hitlerjanske propagande. Zbrali so na milijone v denarju, v obleki, obutvi in v drugih potrebsčinah. Radi političnega ozadja nabiralne akcije jo je vlada prepovedala, nabranjo zaplenila in nabiralce vtaknila pod ključ. V vsej Avstriji je bilo za božične praznike arretiranih krog 3000 hitlerjancev. Samo v Gradcu je moralo v zapore 600, na Dunaju pa 1000 narodnih socialistov, ki so delovali pri nabiralni akciji. Vlada je podarila zaplenjene darove patriotski fronti, ki jih je razdelila med svoje člane.

Zasedba Abesinije priznana od Anglije in Francije. Dne 22. decembra sta obvestila angleški in francoski poslanik v Rimu italijanskega zunanjega ministra grofa Ciano, da sta se odločili angleška in francoska vlada za ukinitve dosedanjih poslaništev v abesinski prestolnici v Adis Abebi, ki bosta spremenjeni v generalna konzulata in s tem sta priznali obe velesili Italiji zasedbo Abesinije.

Italija se ne bo več vmešavala v špansko državljanško vojno. Ker sta priznali Anglija in Francija zasedbo Abesinije, izjavlja Italija, da bo njena protiusluga nevmešavanje v špansko državljanško vojno za bodočnost.

Nadaljnja priznanja zasedbe Abesinije. Zasedbo Abesinije po Italiji so priznale: Rumunija, Belgija in Švica.

Vlado na Grškem je preosnoval kralj. Notranji minister in državni podtajnik pri ministrskem predsedništvu sta odstopila 26. decembra. Kralj je ostavko sprejel in je imenoval za začasnega notranjega ministra dosednjega podtajnika Vurgulisa. Za državnega podtajnika pri predsedstvu vlade je pozvan dosedanje podtajnik ministrstva za določevanje cen.

Nemški prostovoljci se na tisoče vpisujo v tujsko legijo španskega nacionalnega generala Franca. Celo prvi nemški vojenci so se že vrnili iz Španije v Nemčijo na posebnih v ta namen zgrajenih velikih letalih. Španija generala Franca odpala je nemški stroškovnik z železom in bakrom, ki ga potrebuje Nemčija za svojo oborožitev.

Državljanska vojna na Španskem je tudi za božične praznike divjala naprej in so se posrečili vladnim rdečim četam uspehi v smeri proti zapadu, kjer niso naleteli na resen odpor od strani Francovih nacionalnih čet. Božično premirje je vladalo samo na guadaramski fronti, kjer so se za te dni sporazumeli rdeči in beli na počitek z orčizem. — Vladna torpedovka je pred Bilbaom ustvarila nemško vojno ladjo »Palos« in jo pozvala, naj odpluje v določeno luko, ker je imela na krovu veliko zalogu orožja in streliva za generala Franca in tudi večji oddelek nemškega vojaštva. Ker se ladja pozivu ni pokorila, jo je torpedovka zasledovala in tudi ujela. Znatno podpirajo nacionalnega voditelja generala Franca samo še Nemci, o katerih trdijo Francozi, da imajo s pošiljanjem čet v Španijo svoje nobne namene. Nemčija je po francoskih domnevah odnosila v zadnjem času mnogo svojega vojaštva in najmodernejšega vojnega materiala v Španijo radi tega, da bi ustvarila protifrančosko fronto na španskem ozemlju. Ta protifrančoska bojna črta bi se naj raztegnila od vzhoda,

kjer sta si Francija in Nemčija sosedji, še na jug, na špansko pogorje Pireneje. Na ta način bi naj bila Francija obkrožena ter ogrožena od nemškega vojaštva od dveh strani.

Vladar Kitajske zopet na svobodi. V zadnji številki smo poročali, da vlada radi upora kitajskoga maršala Čansulijana na Kitajskem zmeda, ker je uporni Čansulijan še povrh zajel vodilno osebo kitajske vlade v Nankingu maršala Čankajšeka. Nankinska vlada je zahtevala od puntarja takojšnjo izpustitev Čankajšeka, ker sicer bi bilo prišlo do državljanške vojne, kakor že divja tako dolgo na Španskem. K redu in miru pozvani Čansulijan je za Božič izpustil visokega ujetnika, ki se je že vrnil na veliko veselje udanega mu prebivalstva v Nanking.

Vseameriški kongres odklonil vojno kot sredstvo za reševanje sporov. O vseameriškem kongresu, ki se vrši v argentinskem prestolnem mestu v Buenos Airesu, smo že parkrat poročali. Vseameriška konferenca je 22. decembra sprejela 37 predlogov, med katerimi je za celotni kulturni svet kažipot oni, v katerem izjavljajo zastopniki držav obeh Amerik, da zavračajo vojno kot sredstvo za reševanje sporov med državami. Kongres odklanja nadalje uporabo kemičnih sredstev v vojni, ker povzročajo čisto nepotrebno strahovita opustošenja. Civilno prebivalstvo mora ostati pred vojno zaščiteno.

Papeževa božična poslanica. V četrtek pred Božičem je govoril papež svojo božično poslanico po radiju celiemu svetu iz bolniške postelje, katero mora čuvati radi zrahljanega zdravja. Papeževe besede so izzvenele v poziv svetu, naj po Kristusu išče pota k miru. Papež izraža najprej svojo bolest, ker mora na praznik rojstva Sinu božjega, ki naj bi človeštvu oznanjal dobro in ljubezen, opozoriti na krščanstvu sovražno propagando, ki se je poslužujejo na eni strani komunizem, na drugi pa novo poganstvo, ki predstavlja nevarnost ne samo za Cerkev, temveč tudi za človeštvo sploh, ker rušita osnove družbe in družine. Proti tej propagandi je najboljše sredstvo krščanska ljubezen, ki sloni na mirovnih naukah Cerkve. Danes, ko sta Evropa in ves svet močno ogrožena od tega velikega sovražnika krščanstva, moramo še bolj poudariti, da temelji odpor proti tej protikrščanski propagandi samo na izpolnjevanju krščanskih kreposti v javnem in zasebnem življenju. Treba se je postaviti v obrambo, vendar samo v znamenju ljubezni do Kristusa, v znamenju usmiljenja, posebno v znamenju usmiljenja do vseh revnih. Papež opozarja vse vernike pred sodelovanjem z navedenima revolucionarnima elementoma. Sv. stolica je storila in bo storila tudi v bodoče vse, da bi ta rušča propaganda ne zastrupila človeštva. Kot posebno uspešno sredstvo proti njej pripomore sodelovanje laikov v Katoliški akciji. Papež kliče vernike vsega sveta k delu na tem področju.

Pred beatifikacijo dveh Avstrijcev. V Avstriji vlada veliko zanimanje za dva procesa beatifikacije (proglasenja blaženim), ki se tičeta dveh Avstrijcev, odnosno enega, ki je bil po vzgoji, drugega pa, ki je bil tudi po rodu Avstrijec. Prvi je franciškanski pater Liberat Weiss, o katerem je naš list že lani pisal. Rojen je bil v Konnersreuthu na Bavarskem (kraju, kjer znana Terezija Neumann trpi Kristusove muke), v mladosti prišel v Avstrijo ter je v Gradcu vstopil v franciškanski red. Na svojo željo in prošnjo je bil poslan kot misijonar v Abesinijo. Meseca julija 1. 1712. je prišel v mesto Gonskim uspehom. Njeguš (kralj) Justos je bil naklonjen misijonarjem in od njih dar, kjer je deloval štiri leta z velikanoznanjeveri. Hotel je celo vso svojo državo pridružiti katoliški Cerkvi. To je vzbudilo zavist in sovražstvo krivoverskih menihov, ki so ljudi nahajali zoper misijonarje in njihovega pokrovitelja njeguša Justosa. Ta je moral odstopiti in novi mladi kralj David je misijonarje, ki niso hoteli odpasti od katoliške vere, obsodil na smrt. V jutru 3. marca 1716 so se odprla vrata ječe in trije franciškani, njim na celu p. Weiss, so bili odpeljani na morišče in od nahajskane množice kamenjanini. Proces njegove beatifikacije se bliža koncu ter je pričakovati, da bo p. Liberat Weiss kmalu proglašen za blaženega.

— Drugi pa je tudi po rodu Avstrijec. To je namreč p. J. Freinandemetz, rojen v Južni Tirolski. Vstopil je v Družbo Besede božje ter bil kot misijonar na Kitajskem. Umrl je mučeniške smrti 28. junija 1908 v kitajskem mestu Šantungu.

Ljudstvo v Mehiki goji najsrčnejšo željo, da bi se moglo udeležiti božje službe. To pa večinoma ni mogoče, ker to pre-

Tako piše mnogoletni naročnik Slov. gospodarja: Denarnica se mi je posušila, toda če bi se mi tudi roka posušila, zvest bom ostal v jemu listu Slov. gospodarju!

poveduje mehiška komu istična vlada. Dovoljen je po en duhovnik na 50.000 do 100.000 ljudi. Kako bi mogel en sam duhovnik zadostiti takšnemu številu vernikov?! Zato pa se ljudstvo obrača s prošnjami na vlado, naj mu dovoli več duhovnikov. Tako je v mestu Cindod Camargo prišla ženska deputacija k zastopniku državne oblasti ter ga prosila, naj dovoli več duhovnikom izvrševanje dušnega pastirstva, ker en duhovnik ne zadostuje za vso pokrajino. Kakšen odgovor so dobile te vrle krščanske žene? Komunistični divjak, ki predstavlja mehiško državno oblast, je zapovedal, da nastopi vojaštvo ter strelja na te hrabre žene. Tri žene so bile na mestu mrtve, večje število je bilo ranjenih, 20 so jih zaprli. Zanimiv je bil prizor, ki se je odigral na meji države Tekساس (v Zedinjenih državah Severne Amerike). Tam so imeli o priliki neke javne svečanosti sv. mašo pod milim nebom. Oltar je bil postavljen na meji, kjer so pred 350 leti stopili frančiškanski misijonarji na ozemlje Mehike. Tako je bilo omogočeno, da so mehiški katoličani z druge strani državne meje prisostvovali sv. maši. Nepregledne vrste so prišle, ljudje so pokleknili ter so se z največjo

pobožnostjo udeležili sv. maše. Amerikanci iz Teksasa so se čudili izredni pobožnosti mehiškega ljudstva, kateremu boljševiška državna oblast n' dovoljuje, da bi javno molilo svojega Boga.

Verski pokret na Uralu. Varšavski ruski list »Meč« poroča v 18. številki 1936 to-le: »Komsomolska Pravda« piše v eni zadnjih številk: »V sverdlovski oblasti (Jekaterinburg) so se verniki in duhovniki obrali na vodstvo stranke z zahtevo, da bi prenehalo brezbožniška propaganda. Značilno je, da se je ta zahteva stavila v kraju, kjer glavno množico ljudstva sezavljajo delavci. Kaže se, da na Uralu versko življenje sploh ni ugasnilo. Ob cerkvenih praznikih se ne dela in se obhajajo zelo slovesno. V delavskih vaseh se sklicujejo shodi za popravo cerkva. Otroci ne hodijo le v cerkev, marveč prejemajo i zakramente, pri čemer tudi učitelji niso izključeni. Učitelji se drže neutralno, a duhovniki imajo med ljudstvom veliko avtoriteto. List poroča, da je bil enkrat primer, da je duhovnik naravnost prepovedal učenje protiverske pesmi. — Vpliv cerkve se ne kaže le pri učencih, marveč tudi pri članih Komsomola (komunistične mladinske organizacije). Dopisnik poroča, da tudi ljudstvo hodi v cerkev, daje otroke krstiti in se cerkveno poroča.« Seveda se »Komsomolska Pravda« obrača na merodajne kroge, da temu naredi konec. Kakor je iz poročila razvidno, pa versko življenje v Rusiji še vendar ni povsodi zamrlo.

NOVICE

Nesreče.

Dve nesreči v Mariboru. V Studencih pri Mariboru je povozil avto pomožnega delavca Ignaca Gomola, katerega so spravili v mariborsko bolnišnico z notranjimi poškodbami in s pretresom možganov. — S kolesa je padel v Mariboru na Glavnem trgu krojaški pomočnik Florjan Završnik in se je pri padcu hudo poškodoval na glavi. Do nesreče je prišlo, ker so se zlomile vilice na kolesu.

Trgovska vajenka smrtno ponesrečila. Na kolodvoru v Šoštanju je smrtno ponesrečila 18 letna trgovska vajenka Milena Lichtenegger, hčerka železniškega uslužbenca v Pesjem. Milena je bila v uku v trgovini Natek v Šoštanju, odkoder se je vozila domov v Pesje. Najbrž je skočila prehitro s stopnišča. Spodrsnilo ji je na spolskih tleh, prišla je pod kolesa vlaka, ki so jo razmesarila.

Smrtna nesreča medžimurskega voznika. Na kvaterni sejm je pripeljal kmet J. Novak iz Brezovčaka pri Sv. Martinu v Medžimurju v Ljutomer voz premoga iz premogovnika v Vučkovcih. Ko je izložil premog, se je pomudil v krčmi in pil s sejmarji. Krog poldne se je odpravil proti domu, kamor pa ni prispel. Njegov voz in konje so našli drugi dan v močvirju med Dokležovjem in Bakovci v Prekmurju. Konja bi bila utonila, če bi se eden ne bil zataknil na nekem štoru. Čudno je bilo to, da je bila na vozu pet cesnih tabel z drogi, katere so zginile pri ljubljanskem pokopališču, na železniškem prelazu v

Noršincih in pri Veržeju. Obstaja sum, da so odpeljali Novakov voz sejmarji brez gospodarja in ti so potem izdrli omenjene table, jih naložili na voz in konje obrnili tako, da so se odpeljali v Prekmurje. Novaka je našel neki kmet iz Cezanjevcov, ki je trosil gnoj na travniku v Šarju ob Ščavnici, mrtvega na sveti večer. Novak je iskal vinjen konje ter voz v napačni smeri, dokler se ni toliko utrudil, da je legal na travnik, kjer je zmrznil, ali pa je podlegel kapi. Smrtno ponesrečenega so v Cezanjevcih sodno raztelesili in tamkaj pokopali. Zapušča ženo in sedem otrok.

Delavec ob roko. Anton Krivec, 21letni delavec v steklarni, pri Sv. Križu v Rog. Slatini, je hitel proti železniškemu prelazu na cesti v Slatini. Ravno je peljal preko nevarnega mesta vlak, katerega je hotel Krivec prehiteti. Na tračnicah se je spodtaknil, padel in vlak mu je odrezal levo roko. Revež, ki je tudi sicer razpraskan po telesu, je pustil od koles odrezano roko na tiru in se je zatekel v celjsko bolnišnico.

Padel iz drvečega vlaka in se hudo poškodoval. V Tremerju pri Celju je padel iz drvečega vlaka 23letni brezposebni delavec Alojzij Zakrajšek, doma iz Ravnika v okraju Logatec. V Celje se je pripeljal, da bi dobil zaposlitev. Ker ni dobil dela, se je hotel odpeljati v Zidani most in med potjo ga je doletela radi nezaprtih vrat na vagonu nesreča, pri ka-

Lepe rozine, orehe, fino banáško moko, praženo in surovo kavo, zdravo koruzo itd. itd. po prav ugodnih cenah v trgovini

ANTON FAZARING, CELJE

Žepne svetilke

izdeluje edino domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
Zagreb, Ročnaška 69

teri se je vsled padca na tračnice hudo poškodoval na glavi.

S prebito lobanjo in s poškodbami po vsem telesu je bil prepeljan v celjsko bolnišnico Stanko Vajs, 35 letni fotograf iz Trbovelj. Omenjenega je na postaji laško sunila lokomotiva s tako silo, da se je življenjsko nevarno poškodoval.

Dve uri klical na pomoč. Franc Vrant, 60letni posestnik z Igra pri Ljubljani, je podiral drevo v gozdu. Izpod sekano debla je padlo nanj tako, da ga je priznato na tia. Zlomilo mu je roko v rami ter lego pod kolenom in povrh je še bil ujet, da ni mogel nikamor. Dve uri je klical na pomoč, predno je nekdo slučajno prišel v gozd in so ga prepeljali v bolnico v Ljubljano.

Dve žrtvi božičnega streljanja. Iz Zgor. Stranj pri Kamniku so prepeljali na Štefanovo v ljubljansko bolnico kmečka fant: 27letnega Janeza Arneža in 26letnega Franca Špruka. Na sveto noč sta streljala iz močnarja, ki se je razletel. Eksplozija je odtrgala Arnežu desnico v zapestju, Špruk je ob levo oko.

Požarne nesreče. V Št. Ilju pri Turjak je zgorela posestniku Jožefu Jeromelju 30.000 Din vredna domačija. — V Sp. Gorici pri Račah je komaj triletni sinček posestnika Ivana Lenerta zažgal na domačem dvorišču velik kup lepo zložene slame z vžigalicami, katere je v hiši izmaknil. — V noči na Štefanovo je v Mestnem logu pri Ljubljani nastal požar v hiši Marije Lindič, ki ima 30.000 Din škode, zavarovalnina znaša 20.000 Din. — V Račah se je iz neznanega vzroka pojavit rdeči petelin na podstrešju hiše posestnike Marije Bauman. Požarna škoda znaša 15.000 Din. — Pri Sv. Martinu na Pohorju je zgorelo 10.000 Din vredno gospodarsko poslopje Juriju Motetu. — Dne 27. decembra zjutraj je začelo v Celju na Kralja Petra cesti 31 goreti ročno skladisčje Alojzija Božiča, ki je za prodajalno in je bilo v njem shranjeno razno blago. Vnele so se škatle z nekim sredstvom za krpanje in razni drugi predmeti. Gasilci so preprečili razmah ognja, ki bi bil lahko postal usoden za vso okolico. Božič ima za več tisoč škode.

Brat ustrelil po nesreči bratca. V vas Jordankal na Dolenjskem sta se podala zakonca Springer zjutraj v cerkev. Doma sta ostala 14letni sin Ludvik in t-letni Adolf. Po odhodu očeta je snel Ludvik lovsko puško in jo začel ogledovati. Ko se mu je približal triletni bratec, je iz neprevidnosti nanj pomeril, orožje sa je sprožilo in Dolsek je obležal na mestu mrtvih s prestreljeno glavo.

Ugasli ognjenik začel bljuvati med potresom. V srednjameriški republiki San Salvador je uničil potres mesto San Vincente, ki šteje 27.000 prebivalcev. Potresni sunki so sledili tako naglo drug za drugim, da ljudje ob pol desetih zvečer niso mogli iz hiš, ki so se podirale. Med

Možje,
fantje,
žene,
dekleta,
mladina,
vsakdo hoče prvi čitati Slov. gospodarja,
ko pride v hišo. Kdo se sedaj briga za to,
da bo tudi pravočasno plačan za vse leto
1937? Vsi!

potresom je pričel bljuvati bližnji ognjnik, o katerem so menili, da je ugasnil, in je visok 2600 m. Lava se je razlila iz žrela v dolino in pepelnih dež je pokril kraje daleč na okrog. Nad 3000 je mrtvih in 25.000 ljudi brez strehe. Nesreča je hudo prizadela tudi šest vasi po okolini San Vincente.

Huda nesreča pri izkrcavanju delavcev. Italijani prevažajo v zasedeno abesinsko ozemlje predvsem delavstvo. V pristanišču Masava v vzhodno-afriški italijanski koloniji Eritreja ob Rdečem morju se je zgodila 23. decembra huda nesreča. Ko so iz domovine pripeljane delavce izkrcavali, se je naenkrat razletel parni ladijski kotel. Ubitih je bilo 26, ranjenih pa 100 delavcev. Ranjence so takoj prepeljali v Asmara in so jih razmestili po bolnicah. Kledo je bil pri nesreči ob življene, je nemogoče ugotoviti, ker so bili radi eksplozije uničeni osebni dokumenti ponesrečencov v uradu poveljstva.

azne novice.

ove poštno-avtomobilske zveze. Pošt-uprava bo uvedla s 1. aprilom 1937 poštno-potniški avtomobilski promet na progi Ptuj—Sv. Marko—Borl—Sv. Barbara v Halozah—Okič—Sv. Andraž—Sv. Vid pri Ptaju—Ptuj.

André Gide, francoski komunistični pisatelj, je šel v Rusijo opazovati »komunistični raj«. Pet mesecev je bival v Moskvi in v provinci. Vrnil se je razočaran. Izdal je knjigo »Vrnitev iz SSSR«. V tej knjigi piše tudi to-le: »Če sem se prej motil, je treba predvsem priznati zmoto, ker sem odgovoren za te, kateri so se po moji zmoti ravnali. Dvomim, da bi v kaki drugi deželi, ne izključujem niti ne Hitlerjeve Nemčije, misel bila manj svobodna, bolj tlačena, bolj strahovana in bolj

Ruski maršal Blücher, poveljnik sovjetskih čet na Dalnjem vzhodu, kjer grozi spopad med Rusi in Japonci.

podjavljena.« — To naj vzamejo na znanje naši komunisti.

Velikost Rusije. Rusija obsega 21 milijonov 353.000 kvadratnih kilometrov, t. j. eno šestino suhe zemeljske površine. Dolžina meja znaša 65.000 km, dolžina štiridesetih glavnih rek 76.706 km. Zemlje za obdelovati je 223.900.000 ha, obdelane pa je le 133.700.000 ha. Ljudi ima 168 milijonov in 102 narodnosti.

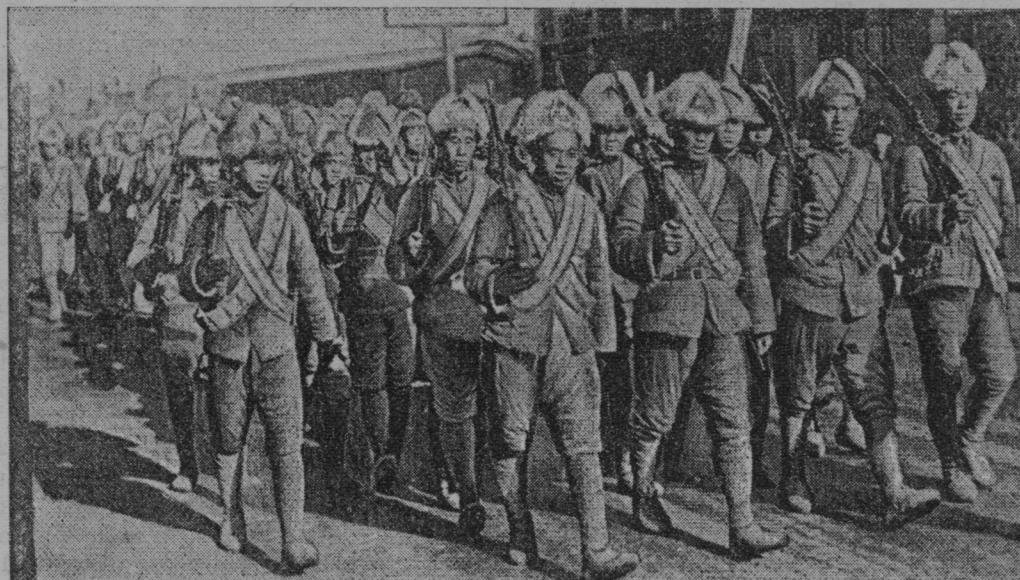
imeli v Špesovem selu in so ga pripeljali nazaj v bolnišnico.

Brezplodne denarne žrtve. O izpraznjenju ponarejevalnice za jurje in stotake v Radvanju pri Mariboru smo že obširno poročali. Med zaprtimi je Franc Greif, posestnik iz Spodnjih Hoč. Omenjeni je izpovedal preiskovalnemu sodniku, da je žrtvoval za prazen nič za ponarejevalce 70.000 Din. Leta 1935. se je natepel k njemu brat že ravnega mojstra vseh ponarejevalcev Jurija Potočnika Gašper Potočnik. Pričoval mu je, da se je naučil od brata izdelovanja denarja s pomočjo fotografičnega aparata. Greif mu je dal denar, da je kupil aparat in vse razne druge ponarejevalne potrebščine. Gašper je nekaj mesecev fotografiral pri Greifu tisočake in stotake, vendar mu ni uspel prenos slik s plošče na papir. Greif je izmetal za Gašperja in njegove brezplodne poskuse 40.000 Din. Letos sta ga pa pretentala z njim vred zaprti mesar Medved iz Cirkovc in pobegli stari fotograf in ponarejevalec Franc Rupnik, da je iz-

Obžalovanja vredni slučaji.

Obmejni posestnik okraden. Posestnik Alojzij Dopler ima svojo posest na Špičniku, kakih 200 korakov od severne državne meje. Iz zaklenjenega hleva so mu uzmoviči odpeljali v Avstrijo 7000 Din vredne vole.

Hitro prijet pobegli kaznjenc. V marioborski kaznilnici prestaja desetletno kaznen Ivan Godec, katerega so oddali na zdravljenje v splošno bolnišnico. Godec je pobegnil iz bolniške sobe, a so ga hitro

Na Kitajskem bi skoro prišlo do državljanke vojne. Na sliki vidimo kitajsko vojaštvo v zimski uniformi.

Civilno prebivalstvo beži iz bombardiranega Madrida.

Pravilo: Vsako leto novo leto, vsako leto nov Slov. gospodar, vsako leto enkrat vso naročino!

dal za opremo ponarejevalnice v Radvanju 30 jurjev. Za to, da bo pomilovanja vredni Greif sedaj obsojen in bogznej kakko dolgo zaprt, je potrošil brez vsake korišti 70.000 Din.

Najdena morilčeva sekira. Čitateljem je v živem spominu roparski umor poštnega sla Ludvika Žunka v Št. Ilju v Slov. goricah. Zločin je zarešil mladi Adler s sekiro, katero je pozneje po lastni izpovedi odvrgel. Sekiro je našel zadnje dni posestnik R. Thaler ob poti od svojega doma proti kolodvoru. Domnevajo, da je nekdo sekiro kmalu po umoru našel in jo je sedaj odložil.

Vlom v mesnico. Na Spodnji Radvanjski cesti 6 pri Mariboru je bilo vlomljeno v mesnico Regine Klarič. Tatovi so odnesli za 900 Din prekajenega mesa ter klobas.

Pobegli kaznjene kradet v kompaniji kure. Po okolici Poljčan je bilo pri šestih posestnikih vlomljeno v kurnike in tatovi so odnesli perutnino. Orožniki so ugotovili, da je kurji tat pobegli kaznjene Franc Klevže, kateremu pomaga delavec Ivan Verglez. Izsledili so oba v Verglezovi hiši, ko sta imela dve kuri v loncu, osem pa zaklanih v vreči. Prijeli so Vergleza, medtem ko je Klevže pobegnil.

Dolgoprstnež na delu. Na Bučki je nočni vломilec ukradel iz župnijskega kurnika 12 kokoši. Najbrž isti dolgoprstnež je hotel suniti iz kleti posestnika Bukovca na Slemenu žganje. Bukovčev sin je šel zgodaj v klet po žganje in je pozabil klet za seboj zapreti. Ko je gospodar Bukovec vstal, je čul, da se nekdo krepa po njegovi kleti. Začel je klicati sosede na pomoč. Klici so preplašili tatu, ki je pobegnil iz kleti. Uzmovič je že bil natočil 20litersko steklenico do polovice, a jo je v strahu, da bi ga ne zagrabil, odvrgel in se je resil praznih rok.

Izjalovljen roparski napad. Frač Povšič je trgovec in gostilničar na Bučki. Ko je zaprl krčmo v noči, se je vrnil k posetku na svoj stari dom. Kmalo za njim je prišel nekdo drugi in Povšič je bil prepričan, da se je vrnil njegov sin, ki je bil zoma. Neznanec je koj po vstopu v spalnico ugasnil na pol privito luč in je zateval od dremajočega gostilničarja denar. Ker se na predajo denarja pozvani ni pokoril, je sunil tolovaj proti Povšičevi postelji z nožem. Zadel in presekal je pa odejo in krčmarju je razrezal uho. Šele zabodljaj je napadenega vzdramil, da je skočil iz postelje in vrgel po tleh roparja, ki se je pa z vso naglico pobral ter zginil v noč. Lopovu so morale biti pri Povšiču znane hišne razmere in tudi to, da je prejel pred dobrim mesecem od svojega sina Franca iz Amerike večjo vsoto denarja.

Izpred sodišča.

Na smrt obsojeni roparski morilec. Smo že poročali, da je vladalo največje zanimanje za obravnavo proti roparskemu morilcu Br. Govediču iz Maribora. Govedič, ki je star komaj 24 let, je poklicu brezposelnih trgovskih pomočnik, ki ni storil nikjer dobro. Letos † novembra je zabil proti Kamnici 16 letnega trgovskega vajanca Branka Puschauer.

Omenjeni je imel pri sebi 5420 Din, katere mu je izročil njegov šef trgovca Kotnik na Grajskem trgu, naj jih nese trgovcu Preacu na Glavnem trgu. Pred oddajo denarja na pravi naslov je zabil Govedič žrtev na samoten kraj. Ko sta bila čisto sama, je Govedič najprej pobil fanta s kamnom, nakar ga je že zadrgnil z motvozom in mu odvzel denar. Na razpravi ni kazal zloba nobenega kesanja in so ga obsodili na vešala.

Slovenska Krajina.

Naš dopisnik iz Slovenske krajine smrtno ponesrečil. Hudo nas je dirnila vest, da je zadel smrtna nesreča g. Franja Horvat, ki je bil naš pridni ter vestni dopisnik iz Slovenske krajine. Rajni je bil rodom Prekmurec in je študiral tehniko na vseučilišču v Ljubljani. Nekaj časa je bil nastavljen pri cestnem odboru v Ptiju in v Novem mestu. Zadnja njegova služba je bila pri cestnem odboru v Lendavi, kamor je prišel na svojo lastno prošnjo iz Novega mesta. Na stopnišču stanovanja v Lendavi je padel tako nesrečno, da je podlegel poškodbi v najlepši dobi. Zapusča ženo in enega otroka. Blagopokojni je veliko dopisoval v naš list in za naše časopisje v Ljubljani. Bil je mirne ter resne narave in ga je nemila smrt mnogo — mnogo prezgodaj iztrgala iz naše sredine. Dobremu rajnemu ohranimo hvaležen spomin, žalujoči rodbini naše sožalje!

Loče pri Poljčanah. Naš katoliški prosvetni parlament je zboroval nekoliko pred božičem in nam dal prosvoj društvo, ki smo ga Ločani pač bili že kravovo potrebni. Kdo nas bo vzugajal, če ne naša katoliška prosvetna društva! Kolikor znaš, toliko velja! Toda kako, če nič ne sliši drugega kot kvanto, kletev in aufbiks! In če dobiš in imaš v rokah le kol in nož. Ne. Temu že hočemo odpovedati in prijeti za uma svetli meč. To bo naše orožje v boju s kvanto, klet-

vijo in ponočevanjem. Na korajžo kličemo vse dobre farane: može, žene, predvsem fante in dekleta. Na korajžo jih kličemo in vabimo, da vstopijo v naše prosvetno društvo. Toda cele može, žene, fante in dekleta hočemo! Polovičarjev, ki bi bili z eno nogo še v nasprotnem taboru, pa v kateremkoli, ne maramo! Dvignimo svoje glave, kajti naše rešenje iz mrtvila in zaspanosti se približuje. Vsi na delo za katoliško prosveto v Ločah in pa za prosvetni dom. Odbor z Alojzem Svetnjem na čelu je že zastavil plug v ledino. Prva bo društvena knjižnica. Kajor kaže, jo bomo že januarja, vsaj koncem, otvorili. Iz malega raste veliko! Naši fantje pa se bodo gibali v fantovskem odseku,

Vrnitev zgubljenega sina

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Spoved ali smrt?« je vprašal duhovnik po navadi. Janez se je ozrl in si popravil klobuk:

»Nobeno! Samo odprite!«

»Tako znán glas, pa le ne vem, kdo bi bil.« Odklenil je in poiskal došleca z očmi.

»Janez?« Ni mogel odmah do sape.

»No, to je dobro, da si prišel! Čakal sem.«

Peljal ga je v sobo in ves čas zadovoljno vzklikal:

»Pot te je ulaknila. Boš jedel in pil.« Šel je sam, prinesel in mu postregel.

Ko se je okrepčal, je sezul škornjce.

»Kaj te zebe?« se je brigal gospod.

»Ne, ne! Nekaj drugega.« Segel je z roko v škorenj do konca, kjer počivajo prsti noge in privlekel iz škornjevega gobca, ki je bil neprimerno velik, vrečico in jo vrgel na mizo. Ravno tako je poiskal po drugi škornjici.

»Tu je pa pisanje. Vsakega, kateri je kaj dal sem zapisal.«

Duhovnik je sklenil roke in se čudil:

»Moj Bog, kdaj si nabral ves ta denar?«

Janez se je popravil in povedal:

»Ko so me pregnali iz volčje jame, sem bežal

na Hrvaško na Klanjec in sem se ob Sotli na hrvaški strani vrnil na Slovensko zgoraj pri Podčetrtek. Od tod sem pa obhodil v teh dveh mesecih vse fare, odkoder romajo k naši Mariji na Gore.«

Preštela sta denar in izračunala, da ne bo več manjkalo.

»Kaj pa zdaj?«

Janez se vjezil pri misli, da bo moral zopeč bežati.

»Trenutno si brez skrbi. Samo glej, da te nihče ne vidi. Boš že videl, kako dolgo bo šlo s skrivanjem tu v bližini!«

Janez je bil vesel tega nasveta, da je mogel vsaj nekaj dni preživeti blizu svetih Gór. Bil je truden in zmucen in ura je bila že pozna, a vendar se je odpravil takoj proti vrhu. Drevje na Rožci se je majalo v vetru. Zemlja in vse je bilo kakor pobeljeno od mesečine.

Bršlinje okoli Lenčkinega okna je šelestelo v vetru in polkne so popevale škripavo pesem. V Dramlji so kvakale žabe, v gori je zalagal lisjak...«

»Lenčka!«

Prebudila se je iz sanj in zazdejo se ji je, da nekdo poje pod oknom. Legla je na stran in prisluhnila...

»Lenčka!« je sklikalo in potukalo na okno.

»Janez!« V hriču je zrasla pred njo njegova podoba. Oblekla se je in se zavila, pa planila k vratom in jih odprle.

ki so si ga že tudi ustanovili s predsednikom Senker Ivanom na čelu. To bo življenje pri nas prav po besedah, ki so nam jih na občnem zboru govorili v bodilo gg. Bratuš Marij, Šibanc Ivan in Vesel Joško iz Konjic ter Pihler Nace iz Poljčan. Veselo in koristno spada skupaj. In za veselje bodo poskrbeli naši fantje in dekleta v dramatičnem odseku. Bodi dovolj našega veselja nad ustanovitvijo prostvetnega društva. Čas in delo naj pokažeta, da smo ga bili potrebeni.

Tožbe zoper denarne zavode.

Zadnji čas ljudje vedno bolj vprašujejo, če je mogoče tožiti gotove denarne zavode. Tudi v naših odgovorih je naš jurist dal take odgovore. Moramo pa k temu priporavniti še nekaj! Če kdo hoče tožiti tak denarni zavod za izplačilo vlog, mora računati s sledenim dejstvom: Tožba bo dolgotrajna in draga! Imamo sedaj neki slučaj v Mariboru, da se tako tožba vije že tretje leto. Med tem časom, če bi ne bilo tožbe, bi dotični dobil že lepe svote ven, tako pa ni dobil ničesar! Nadalje tožba ne da nikakšne sigurnosti, da prideš res do denarja. Zavod, ki je brez zaščite, ker moreš le zoper tak zavod nastopiti z grožnjo tožbe, se lahko vsak dan posluži zaščite. Morda se je bo moral ravno zaradi tvoje tožbe! In potem? Uredba o zaščiti prinaša navedno tudi to določilo, da se ustavijo vse tožbe in da morajo dotični, ki so tožili, plačati vse stroške sami! Tak

Na ogled! Ne hodijo samo ženini na ogled, tudi Slov. gospodar gre, če nam sporočijo naši prijatelji, da je kje hiša, ki ga čaka, da bi ga sprejela! V vašem kraju še je dovolj takih hiš, kamor bi res spadal! Ob praznikih nam sporočite naslove!

»Janez!« je zapelo iz nje.

»Lenčka!« je dahnil on.

Pogledala ga je po rokah in nogah, v glavo in obraz, pa se čudila.

»Kaj nisi bil ranjen!«

»Nič! Z ognjem sem se rešil. Goreče treske, slamo in oglenje sem metal po njih. Nisem gledal, kam je padlo. Rešiti sem se moral! Umrl ni nobeden...«

»Čigava pa je bila kri malo vstran od tame?«

Janez se je nasmejal:

»Ah, zajca sem ustrelil, ki ga je lisica drla, pa je krvavel. Ti si mislila...«

»Da je tvoja, sem mislila ves čas in bala sem se, da si ranjen, bolan ali mrtev. Pa nisi nobenega poznal?«

»Nobenega!«

Lenčko je stisnilo v grlu nekaj pekočega in dejala je jezno:

»Veš, Pavle je bil potem hudo bolan. Tončka je bila pri njem, pa ni nič povedala, kako mu je bilo. Da se je prehladil pri drvih, je menila kar tako. Drugi, ki so ga videli, so pa pravili, da je opečen in da je na pogled silno čuden, ker so mu zgoreli lasje in obrvi pri očeh.«

Janez se ni nič začudil:

»Lahko, da je bil on! Ne mara me, vem.«

Petelin je zapel na sedalu...

»Lenčka, z Bogom. Stopil je do vrta. Ona je šla

slučaj je v Ljubljani. In če gre zavod pod zaščito, potem je čotičnemu vlagatelju in vsem drugim še mnogo slabše kot preje. Največja skrb vseh vlagateljev pri teh zavodih, ki niso še pod paščito, bodi, da se ti zavodi ohranijo v delovanju brez zaščite! Tako bodo vlagatelji imeli vedno mož-

nost, da bodo vsaj v najskrajnejšem slučaju dobili kaj! Enako bi naj bila skrb vlagateljev s starimi vlogami, da bi za zavod dobili kar največ novih vlog! S tem bi se zavodu tudi zelo pomagalo na noge in samo na tak način pridemo do boljših časov v naših denarnih zavodih!

Odprtja noč in dan so groba vrata.

Sv. Križ nad Mariborom. V četrtek 17. decembra smo položili v prerani grob vrlega križanskega mladeniča Gartner Joškota, sina ugledne krščanske hiše Minkličeve na Slemenu. Zavratna bolezen jetika je bila vzrok njegove prezgodnje smrti. V cvetu mladosti, v 26. letu starosti, je odšel tja, kjer lepše sonce sije, lepša zarja rumeni. Z njim je izgubila fantovska Marijina družba svojega zastavonoša in svečarja, Kmečko bralno društvo pa vnetega oderskega igralca. Velika množica ljudi ga je spremjalna na njegovi zadnji poti. Na domu se je od njega poslovil njegov bivši učitelj, ob odprtem grobu pa nam je v lepih besedah povedal domači g. župnik, koga smo položili v prerani hladni grob. Dragi Pepek, bodi ti lahka križanska zemljica in uživaj večno veselje v rajskih višavah!

Gornja Radgona. Na praznik sv. Štefana je izdihnil svojo blago dušo posestnik Franc Kovacič v Crešnjevcih. Iz skromnih početkov je ustvaril svoji družini prijazen dom. V javno življenje ni segal, ves se je žrtvoval le za srečo svojih otrok. Sveti Cerkvi je vzgojil duhovnika Petra, ki je profesor verouka na celjski gimnaziji. Mlajši sin Alojzij se prav zdaj kot bogoslovec pripravlja na duhovniško posvečenje. Starejši sin Jakob je obratovodja pekarne v Rog. Slatini. Štiri hčerke žive pri materi na domu. Pokojnik je zapustil svetel zaled žive vere in narodne zavednosti. Dokler je mogel, je rad tudi med tednom obiskal cerkev. Vedno je zidal na zaupanje v božjo previdnost. V hudih letih nekdanjih bojev ob narodni meji in ob poznejših političnih borbah ni nikdar klonil. To odloč-

nost, značajnost in načelnost je vcepil v srca svojih otrok. Materi zemlji so izročili njegove telesne ostanke v pondeljek 28. decembra na župnijskem pokopališču v Gornji Radgoni. Bog mu bodi usmiljen sodnik! Naj v miru božjem počiva!

Negova. Pri nas je v Gospodu zaspala v visoki starosti 76 let Marija Simonič, rojena Šipek. Na zadnji poti so jo spremile žene članice Marijine družbe. Rajna je bila v življenju vzor izpolnjevanja verskih dolžnosti. Blagi Mariji svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Devina pri Slov. Bistrici. V naglici se je razširila 23. decembra 1936 žalostna vest po okolici, da je, sprevoden s sv. zakramenti za umrajoče preminul po dolgem trpljenju na neizprosnih jetik v 31. letu starosti g. Hostej Jakob, posestniški sin in mizar, dober krščanski fant. Pred hišo žalosti se je od rajnega poslovil gosp. Breznik Anton, oskrbnik, ter orisal njegovo lepo in pošteno življenje, in da je mogel skupno voditi posestvo s svojim pred enim letom umrlem bratu Antonom, katerega je zapustil pred šestimi leti umrli oče. Pogreb, katerega je vodil župnik Šolinc Ivan ob asistenci dveh gospodov duhovnikov, se je vršil 25. decembra t. l. ob 10. uri predpoldne na mestno pokopališče v Slov. Bistrici. Pogreb je pokazal, kako je bil pokojni naokrog prljubljen, saj se ga je udeležila velika množica sorodnikov, sošolcev in drugega občinstva. Zapušča 76 let staro mater in šest sester, ki so mu bile v njegovi dolgi in težki bolezni vedno ob strani in ga tolažile. Rajnega Jakoca ohranimo v dragem spominu, in ga toplo

za njim. Segla mu je na glavo in mu vzela klobuk. Janez je napel uho v zrak.

»Zrak ni čisto miren.«

Lenčka se je stresla:

»Kaj je?«

»Nič! Za vremenom gledam.«

Jutranja zarja je ugašala in sonce se je poljubilo z Rožco.

»Jutro je.«

Lenčka je včesnila vejico rožmarina in ga zataknila za klobuk.

»Adijo!« je komaj jecnil in se povzpel po stezi na Goro.

»Grem s teboj do cerkve!« se je ponudila in se mu pridružila.

Janez je bil nemiren.

»Kaj ti je?« Lenčko je zaskrbela njegova vzemirjenost.

»Lenčka, vrni se! Prosim te, vrni se!« Glas je zvenel žalostno in res proseče.

Lenčka se je čudila:

»Kaj me ne maraš?«

Janez je postal in se opazno okrenil proti gozdu, potem pa odgovoril nežno:

»Ne, Lenčka. Nikar napačno ne razumi moje prošnje! Povedal ti bom resnico: Slutim, da ne bo mirno prešlo to lepo jutro. Lahko se zgodi, da umrem.«

V Lenčki se je pretrgalo in jok jo je posilil:

čo, ki bi naj očistila njegovo dušo in ki je bila pripravljena iz mleka, sirovega masla ter kravjih odpadkov. Po končanih obredih je zgubljeni sin poudaril v nagovoru, da ga je ganilo k pokori pismo njegove matere in radi tega se je oklenil zopet vere svojih prednikov.

Čudno srečanje.

Cuden udarec usode je zadel pri nekem zborovanju v Berlinu 70 letnega starčka in 60 letnega zdravniku. Starca je zadel med govorom predsednika srčna kap in je padel s stola na tla. Ko mu je hotel prisločiti na pomoč zdravnik, ki je sedel nekaj vrst zadaj, se je tudi on zgrudil, ohromljen od možganske kapi. V prav

Hišna številka! Mi imamo velik seznam hišnih številk po krajih in poštah. Manjka nam pa še precej do popolnega seznama! V nekatere hiše še ne prihaja Slov. gospodar. Kdo ve za te hišne številke? Kdo nam jih sporoči z natančnim naslovom? Vsakdo, ki je prijatelj takih hiš, naj storiti, ker jim bo napravil veliko uslugo. Piše naj nam: Pošljite na ogled Slov. gospodarja na tale naslov

priporočamo v molitev. Ostalim žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Kriz pri Rogaški Slatini. Pred kratkim smo položili k večnemu počitku Ogrizek Marijo, previtkarico iz Cerovca. Stara je bila 75 let. Bila je takorekoč prava mučenica. Okrog pet let se ni ganila iz postelje. Bila je mrvoudna. Svoje težave je prenašala vedno potrežljivo in Bogu vdano, za kar je gotovo dosegla zasluzeno plačilo.

Sv. Kriz pri Rogaški Slatini. Ravnotkar, ko se smo pripravljali na božične praznike, je presestnila vso župnijo vest, da se je posestnik g. Conč Jurij iz Rogaške Slatine s svojo dušo preselil k božjemu Detetu. Pokojni se je rodil v Nezbišah 8. 4. 1854 od dobrih in premožnih krščanskih staršev. Starši so mu dali na pot v življenje največ kar so mu dati mogli, namreč že kot otroku so mu vzgojili plemenito krščansko dušo. Kot mladenič si je poiskal zakonsko družico, vzorno dekle Čeček Terezijo iz Rogaške Slatine, s katero sta si pozneje ustanovila ter zgradila lastni krasni dom. V srečnem zakonu jima je Bog dal troje otrok, od katerih sta že dva umrli. Svoje otroke sta vzgojila v strogo krščanskem duhu. Zakonsko življenje jima je bilo srečno vse do 26. januarja 1935, takrat pa je Bog poklical njegovo nad vse dragو ženo Terezijo v večnost. Mož je ostal neutolažljiv, že skorajnjega svidnja onkraj groba. V poletnem času ste ga dostikrat videli, kako se je krepko upiral na prijazni hrib Sv. Trojice k svoji rodbinski grobnici, ter tam molil in iskal tolažbe

od vsemogočnega. Vsako nedeljo in praznik kljub svoji visoki starosti še tudi zadnjo nedeljo svojega življenja je bil pri sv. maši. Podlegel je srčni kapi. Pogreb se je vršil na božični praznik popoldne ob pol štirih od hiše žalosti k Sv. Trojici v rodbinsko grobničo. Da je bil rajni prijubljen med ljudstvom, je pokazal njegov pogreb. Ogromne ljudske množice so prihitele od blizu in daleč, da skažejo zadnjo čast svojemu dragemu pokojniku. Na domu so mu pevci zapeli žalostinko »Vigred«, na kar se je sprevod ob zvokih turobnega zvonjenja počasi pomikal k Sv. Trojici. Ob odprttem grobu se je domači g. župnik Vajda Julij v kratkem govoru poslovil od pokojnika, orisal je vrline iz njegovega življenja. Pevci so zapeli »Blagor mu«. Položili so njegove ostanke v grobničo hkrsti njegove nad vse drage soproge. Na njegovi desni strani pa počivajo ostanki njegovega sina Viktorja, levo mu počiva hčerka Mici. Tako sedaj počiva skupno v krogu svojih dragih. Doma pa je zapustil zadnjo živečo, globoko žalujočo hčerko Regino, kateri izrekamo naše sožalje!

Iz pisarne Kmečke zveze.

Kmetje! Vaša stanovska organizacija je Kmečka zveza.

Ali ste že uvideli potrebo njene ustanovitve vsi? Mnogo je med vami še takih, ki čakajo, kaj bo dobrega prinesla. Nekateri z nezaupanjem gledajo nanjo, misleč, da je rešitev skoraj nemogoča, najmanj pa, da bi mogla to doseči Kmečka zveza. Napačno je to mišljenje in gozovo osnovano samo pri mlačnežih, ki se bojijo dela in ki so se že poslovili v duhu od svoje domačije. Težko je res, celo zelo težko, vendar enkrat je treba nastopiti, če hočemo izvojevati svoje pravice. Predpogoj uspešnega nastopanja pa je močna stanovska organizacija, ki bo mogla svoje utemeljene predloge podpreti tudi s številčno izraženimi željami. Vsi vemo, da se danes slabo godi kmetu, vemo pa tudi, da je kmet to udano prenašal in se le sem pa tja kdo oglasil in prosil pomoci. Povsem razumljivo, da ni bil skoraj nihče uslušan, ker je izvenelo kot osebno prizadevanje, ki je pa velikokrat neupravičeno. Ce hočemo rešiti kmeta težavnega po-

ložaja, moramo skupno nastopiti in gotovo bomo upoštevani. Stanovske zavesti manjka še našemu kmetu, ne zaveda se povsem še, kaj v današnjih časih pomeni organizacija. Odkrito moramo sicer priznati, da je precej boljše, kot je bilo še pred kratkim, vendar pravega in odločnega dela pogrešamo.

Mlada je še naša organizacija, pa je vendar kljub vsem okolnostim, ki smo jih omenili zgoraj, že močno popolna. Vse podeželje je več ali manj pravilno prisluhnilo klicu njenih ustanoviteljev, zraslih iz njihovih vrst in oklenilo se je svoje organizacije, pozdravljajoč njen namen in program. Komur ni bilo mar niti toliko, da bi pogledal in polzvedel, kaj naša organizacija hoče, je seveda ostal še do danes izven nje. Dolgo ne bo ostal, zakaj prišlo bo kot je n. pr. glede belgijske Kmečke zveze, da tamkajšnjemu kmečkemu človeku sploh ni obstanka zunaj Kmečke zveze, ker dan na dan čuti na lastni koži, da nikamor ne more, dokler ni njen član. Počasi se bo naša Kmečka zveza tako razrasla, da bo imela vpliv kot v Belgiji, vendar zavisi ta moč od kmetov samih, s kakšno vnemo bodo v njej delali in v kolikšnem številu bodo v njo pristopali. Zares ni zadosti, da je samo veliko število članov, če niso delavni hkrati. V čem to delo obstoji, smo že večkrat omenili v okrožnicah in to ponavljamo povsod.

Za pobožične dneve priporočamo vsem kmetom, da razmišljajo o najuspešnejšem delu v organizaciji Kmečke zveze, da se pripravijo na tečaje in da poiščajo tudi one mlačneže, ki od daleč gledajo njihovo delo. Navdušenja je treba vlivati v nje, razložiti jim pomen in potrebo stanovske organizacije, kot izraza stanovske zavesti in malokateri bo še vztrajal in ne hotel biti njen član. Ne strašite se tega dela, zakaj upoštevati morate, da niso vsi za vsako stvar enako navdušeni, da so pa dostopni za iskreno tolmačenje ideje, ki je njim v prid.

Vprašalne pole.

Za prednoletne dneve priporočamo vsem krajevnim Kmečkim zvezam poleg okrožnice tudi vprašalno polo, katero naj bi izpolnili in poslali glavnemu odboru do konca decembra. Do sedaj še ni veliko krajevnih edinic teh pol vposlalo. Povdarjam, da podatke iz njih zelo

resnem stanju so odpeljali zdravnika v bolničo v istem vozu kakor starca v mrtvašnico.

Razbojniki — policisti ravnatelji.

Limkijen je bil eden najhujših razbojnikov v kitajski provinci Fučov. Tam so ga proglašili za »sovražnika države štev. 1« in razpisali na njegovo glavo visoko nagrado. V največje presenečenje kitajskega pravosodnega ministra pa je dospelo pred kratkim pišanje tega razbojnika, v katerem je izjavil, da hoče svoje dosedanje življenje popolnoma spremeniti. Predlagal je, naj bi ga vlada vzela v službo kot — policista in še njegove pajdaše zraven. Minister je sklenil, da bo tvegal originalen poskus

»Ne, ne smeš umreti. Če pa, jaz moram zraven umreti. Ne ločim se od tebe, ravno zdaj nikakor ne!«

»Kako si dobra!« jo je pohvalil Janez in pospešil korak. Pri cerkvi sta se ustavila in se razgledala po pokrajini, ki je rasla iz noči. Prevorce sta videla silno lepo. Bohor je že ozelenel in Veternikova snežna kapica se je bleščala v soncu. Kukavica je pela in po cerkvah je zvonilo dan...

Janez in Lenčka sta hodila okoli cerkve in si ogledovala novo stavbo, ki se je dvignila že visoko.

»Če le zidarji ne dajejo, iesto rezanega kamna, navaden kamen!« je mislil Janez. Pri kapelici sv. Jurija sta pokleknila in molila ...

Janez je vstal. Zožil pogled in zaiskal. Uho je napel, da bi slišal pretakanje krvi po žilah ... Lenčka se ga oklene in krikne ...

»Kaj je,« sprašujejo prestrašene oči.

Listje je zašelestelo. Kamen se je odtrgal od apnenčaste skale in se zrušil navzdol. Pozornemu Janezovemu ušesu ni ušel odzvod korakov.

»Lenčka v kapelico se skrij! Jaž bom bežal.«

»Ne! Jaz grem s teboj!«

»Ne moreš, ne smeš! Zakaj bi tebe —?«

»Kaj je to?« sta dahnila obo naenkrat.

»Kakor da bi se zemlja dvigala.«

»Kako to hrumi, kakor da bi se pogrezala ...«

Janezu se je pognala kri po žilah, mišice so se mu napele. Pograbil je Lenčko in bežal z njo... Grmenje je šlo za njim pod zemljo ... Bobnelo

je; kakor da bi se mogočno skalovje valilo in tresalo v hiše, kakor da bi vse rušilo ...

Lenčka prebledi in pada v nezavest.

»Stoj!« zakriči glas od cerkve.

Janez se okrene. Proti cerkvi beže biriči. Vidijo ga. Zdaj je nastavil, napel petelina ... Še ... Rrrrr ...

Cerkev se je zamajala. Zvonova sta zaklenkala tožno. Zidovje se je zrušilo. Zbobnelo na tla ... Krik in vik in — v hipu molk, le tu in tam pada še kamen s stavbe in zvonova vpijetna ...

Janeza je vrglo na zemljo. Pobil si je glavo na kamenu, da krvavi ... Šele čez čas vstane in dvigne Lenčko.

»Sanjala sem!« je dahnila.

»Zdaj ni časa za sanje!« je mislil Janez. »V eni sekundi bi bila lahko mrtva. Če bi spodaj ostala, bi naju zasulo, kakor je ona in zdaj, če ne bi bilo potresa, — bi naju ustrelili. Pojdiva in rešiva beriče, če se da.«

Lenčke je bilo groza, ko je gledala, kako teče izpod kupov kamenja kri ... Tu gleda odtrgana roka, tam noge ali celo glava z očmi, ki so močno izstopile.

Smrt! ...

»Kako je to strašna smrt!«

Janez je planil na kamenje in ga razmetaval z močjo, kar je je imel.

potrebujemo, ker hočemo napraviti točen seznam vsega kmečkega udejstvovanja in dela v krajevnih organizacijah. Dejali smo, da bomo mogli samo na ta način imeti vedno ozek stik s svojimi edinicami in da bomo informirani o vsem, kar kmata teži. Z vsakomesečnimi vprašalnimi polami je to najpriročnejše, ker ne nagaša nobenega dela. Na seji, ki jo itak mora imeti vsaka krajevna Kmečka zveza vsak mesec, se prerešeta o vprašanjih in nato izpolni obrazec. Pohitijo naj torej zakasneli odbori in nam čimpreje pošljejo te pole.

Kmečke zbornice.

Uresničitev želje kmečkega ljudstva po svojem stanovskem zastopstvu je vsak dan bližja. Pred kratkim smo dobili v vpogled zadnji osnutek uredbe o kmečkih zbornicah, ki sicer ne odgovarja povsem razmeram našega kmata, a vendar upamo, da bodo naši predlogi, ki smo jih stavili kot spremembo, upoštевani. Tudi v tem oziru bo imela Kmečka zveza še mnogo dela, zakaj priprave za organizacijo zbornic ne bodo majhne. Čim popolnejše bo naša organizacija izpeljana do takrat, tem boljše si bo uredila svoje zastopstvo. Mislite že sedaj na to in podvizajte se!

Koledar Kmečke zveze.

Tudi nabava koledarja Kmečke zveze spada v dolžnost člena Kmečke zveze. Vemo, da primankuje denarja vsepovsod, vemo pa tudi, da se zapravlja velkokrat brez potrebe in za nevredne stvari. Ali ni to že velika propaganda, če ima vsak član tudi koledar svoje organizacije? Saj je to njegova legitimacija in prikrojena tako, da jo lahko uporablja povsod in za vsako priliko. Poleg tega pa je v ceni, katero daste za njega, vsebovana tudi članarina za glavni odbor, katere letos drugače nismo polbirali. Poskrbite, da boste imeli vsaj vsi člani koledar, priporočite ga pa tudi onim, ki zaenkrat še niso naši člani.

Zavarovanje celoletnih naročnikov ostane tudi v prihodnjem letu! Pravilnik bo priložen eni prihodnjih številk. Nihče naj na to ne pozabi!

»Lenčka, kamen tu-le! Ta-le še diše!«

Pomore in odvali nekaj kamenov, ki so tiščali nesrečneža k tlom. Pogleda in prepozna.

»Pavle!«

Janez ga prime in zanese na travo.

»Lenčka, zakliči dol! Lojza zakliči in Maro!«

Ko sta prišla še onadva, je šlo delo hitreje. Kamenja ni bilo tako silno dosti, ker se je razletelo na vse strani in je ostalo več kot polovico stavbe nepokvarjene.

Samo dva sta bila mrtva, ker ju je zadelo ravno v glavo in ju s hrbotom pribilo na zemljo. Enemu je odtrgalo roko, drugemu nogo, Pavetu pa je stisnilo prsniki in razmrcvarilo obraz. Dihal je še.

Zanesli so ga v hišo in skrbeli zanj. Tončka je bila čisto pobita in zmešana, čeprav še ni vedela, kako se je zgodilo. Mara je potlačila upor, ki je vstal v njej proti Pavetu in mu stregla z vso ljubezno.

Še predpoldne so prihajale žalostne procesije na Gore. Materi in očeta, bratje in sestre obeh mrtvih in mnogo drugega ljudstva. Širje vozovi so se premikali počasi od stopnišča navzdol. Dva sta vozila umrla biriča, na drugih dveh pa ranjenca, ki nista mogla govoriti.

Zvonova sta pela turobno, da je bolelo v duši. Ljudje so se držali, kakor da bi jih zeblo. Skrivali so solze pred drugim, pa vendar vsi jokali.

Loče pri Poljčanah. Kot že v našem listu sporočeno, se je v nedeljo 20. t. m. vršila v proslavo enoletnega obstoja občinskega društva RK božičnica, prilikom katere je bilo obdarovanih s čevlji, perlom, oblekami, nogavicami in drugim okoli 90 šoloobveznih revnih otrok. Nad vse ganljiv je bil prizor, ko se je po lepi deklamaciji nadarjene učenke, po predhodnem odpetju večno lepe: »Sveta noč, blažena noč« dvignil zastor in je predsednik društva Ivan Salamon iz Zbelove pozdravi otroke ter vse navzoče, se zahvalil celokupnemu odboru za požrtvovalnost, s katero je bila omogočena v tako kratki dobi nabava obširno segajoče obdaritve. Glavno zaslužo pri tem pa nosi tudi ravnatelj »Dravek d. d. v Mariboru g. Josip Chmelik, ki je šel odboru vsestransko na roko ter s svojimi zvezami poleg lepe osebne pomoči v denarju omogočil cenem nakup oblek, perila itd. iz prvih virov. Iskrena, iz ust predsednika izrečena hvala pa gre tudi onim našim malim, bornim posestnikom, ki so se odzvali klicu iz lece našega č. g. župnika M. Žičkarja in kateheti č. g. Modrinjaka ter darovali nabircem vsaj po eno do dve jajci, ker niso imeli pod streho niti dinarja! Taki darovi so pred Bogom gotovo več vredni, kakor prispevki v obliki drobtin iz bogataševe polne mize, kot se je predsednik pri koncu tudi izrazil. Saj se je dogodil slučaj, da so otroci čakali dobre četrt ure pri vratah dobro znane, gmotno dobro stoječe osebe, ki uživa od strani države še lepo pokojnino, katero moramo mi davkoplačevalci nositi, zafrakcijo; »Za take reči jaz nimam denarja«. Šli so potem ti otroci k borni koči, kjer so pa dobili namesto denarja, ki ga ni bilo pod streho, pa pet jajc! Naj bi ta oseba bila gledala veselja žareče obraze in oči nedolžnih otrok, ki so bili obdarovani potem s požrtvovalnostjo odbora, in gotovo bi se taki primeri ne bili prijetili. Odbor se še enkrat zahvaljuje vsem tem potom in prosi, da prilikom prihodnjega občnega zabora, ki se bo vršil tekmo januarja, pristopijo občani v to samaritansko društvo, ki ne gleda ne na

levo in ne na desno, temveč ima edino le pred očmi dobrobit in usmiljenje do svojega bližnjega. Če bo društvo imelo svojo trdno podlagobo božičnico prihodnje leto še lepše izpadia.

Loče pri Poljčanah. Smučali bi se že radi, a se nimamo kje. Proti Suhadolu pa gradimo novo cesto. Če bo ugodna zima in kaj kredita, bo šlo tudi delo lepše izpod rok. — Pred kratkim smo vodovodne cevi odkopali. Nekateri so jih hoteli videti in so s svojo radovednostjo dosegli, da sedaj vsak od daleč ve, kje so zapanje, ker se je na novo nametana zemlja nanje vsedla. Pa bo tudi tako prav. — Miklavž nas ni v preveliki meri obiskal. Ta najpridnejši so dobili šibo, drugi pa dolg nos. Toda Božiček je preteklo nedeljo po večernicah v šoli obdaroval našo najrevnejšo deco. Priporočamo mu le, da si naj drugič najame večje denarno posojilo, če nima drugega kredita. Pa tudi za te darove, ki jih je prinesel, lepa hvala! — Dovolj! Drugič več! Vsem veselo novo leto! Basta!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Še samo par dni, pa smo že v novem letu 1937. Gotovo vidimo vsi v novem letu veliko svoje sreče, imamo dobre upe in nade. O, da bi Vsemogočno novo rojeno Dete blagoslovilo in uresničilo naše želje. Ta teden je najbolj primeren, da smo na delu za dobro krščansko čtivo. Predragi gospodarji: če vam kateri izmed naših prosvetnih delavcev potrka na vrata, prosimo, odprite mu jih z veselim srcem. Ko vam bo priporočal dobro krščansko čtivo, zlasti »Slovenskega gospodarja«, ne zaprite svojega srca. »Slovenski gospodar« bi moral biti v vsaki naši krščanski hiši tedenski gost. On vam je v najtežjih časih najboljši prijatelj in učitelj. Prinaša vam novice, poučne članke, dopise, razvedrila, inserate, posebni pouk za naše gospodarje, vprašanja in odgovore, sejmska poročila in mesečno prilogo slik. Vse to stane letno samo 32 Din. Zraven so še pa celoletni naročniki in lastniki stanovanjskih hiš v slučaju požara zavarovani za 1000 Din, kar je tudi v nesrečnem slučaju lepa pomoč. Vidite li, kaj vam naklanja »Slovenski gospodar« za tako malenkosten denar. Vsi morebiti izgovori bi bili neopravičeni. Naše geslo je in mora biti: V vsako krščansko hišo »Slovenskega gospodarja«!

*
in je moža res vzel v policijsko službo. Sedaj bo Limkijen s svojimi ljudmi pomagal zatrati razbojništvo, s katerim se je preživiljal doslej.

Žareče cvetlice

»Marija! Kaj si nam naredila?« so jo tožili, kakor da bi ona hotela nesrečo. Pozabljali so na božje skele, ki vidijo daleč in vodijo vedno v dobro.

Janez je resnično žaloval, potočil pa ni niti ene solze. Njemu je bilo tako, da ni mogel povedati.

Skrival pa se ni več. Šel je k župniku popoldne in mu pojasnil nesrečo.

Dekanu ni bilo potem za nobeno besedo. Izplil je kozarec in se vse del, star in slab.

»Sami mladi ljudje! Dva sta umrla, drugi bodo pohabljeni.«

Čez čas je dejal Janezu, mehko brez očitanja:

»Vidiš, da Bog ni kakšen paragraf. To so bili objestni fantje, ki so ti hudo želeti, pa jih je udaril, Tebe pa ni, pa si mogoče hujše grešil. Bog dobro ve, kdaj šiba zaleže, kdaj pa ljubezen.«

Ko je že hotel oditi, se je še obrnil:

»Skrival pa se ne bom več!«

»Se ti ni treba. Poglej pismo! Zjutraj je prišlo! Grofica, ki si ji življenje rešil, te je izprosila.«

Janez je mislil:

»Da sem prost, piše! Ko je prispedo, bi že lahko bil mrtev.« Dekanu pa je povedal še nekaj:

»Zidarji so nas goljufali. Slabo kamenje, nerezano so dali vrhu. Zato se je zrušilo.«

»A? Jih bomo prijeli! Reci jim, da tri dni ne smejo zidati. O kamenju pa molči za enkrat!«

Neka pariška tovarna dříšav je izumila snov, ki se v temi svetlikami. Če namažeš cvetlico s temko plastjo te snovi, razširjajo v temi nežen sijaj okrog sebe. Sestava snovi je tovarniška skrivnost. Spojine, ki se v temi svetlikajo, niso sicér nič novega, znano je, da jih uporabljajo v fotografiji za posebne reprodukcije, plošče itd. Toda novi preparat ima to prednost, da svežini cvetov ne škoduje, zato je še posebno pripraven zanje.

Lageri (taborišča) smrti v sovjetski Rusiji.

Nadzorniki, poveljniki kaznencev.

Vsak, ki je do zdaj čital članke »Lageri smrti v sovjetski Rusiji«, je mogel spoznati divjo surovost in neusmiljenost nadzornikov-čekistov. Ti ljudje so za uboge kaznence bog, car in sodnik obenem. Prišli so iz mestne sodrge. Po revoluciji so bili v službi zloglasne Čeke. Izvrševali so smrtne obsodbe in so več let klali uboge žrtve, obsojene na smrt. Postali so ne-normalni, izgubili so ves človeški čut, pogled na kri in na brezsrčno mučenje nesrečnih kaznencev jim je nudil posebno veselje. Vsi so pravi sadisti. Poveljstvo severnih taborišč daje tem zverinam nagrade v denarju in v posebnih odlikovanjih. Najbolj neusmiljeni se hvalijo z ducati odlikovanj.

Cim bolj trd in brezsrčen je do kaznence, tem bolj napreduje v službi. Najprej je nadzornik, potem poveljnik ali napreduje še višje. Najprej ima oblast čez stotine in potem čez tisoče ljudi. Vsi so mu izročeni na milost in nemilost, kaznenci so pravi sužnji brez vseh pravic. Naj navedem en zgled. Nadzornik Avdejev je bil prej v službi v Moskvi pri upravi velike kaznilnice Lubjanke. Imel je službo rabelja, moril je obsojence. Ker je tam nekaj pregršil, so ga za kazen poslali na sever, kjer je kmalu postal poveljnik neke komandirovke. Bil je silno predrzen in oblasten človek. S strehom iz puške je ustavljal vlake, da je prisedel in se je peljal do bližnje postaje. Ker se je uprava murmanske železnice vsled tega pritožila, je Avdejev pri obravnavi dokazal, da je prisiljen tako delati, da ujame iz barak pobegle kaznence. Verjeli so mu in Avdejev je še dalje ustavljal vlake.

Niso pa samo nadzorniki-čekisti takoj neusmiljeni; tudi višji uradniki niso nič boljši. Naj imenujem tu juda Semjona Kamforin (Finkelstein). Zasliševal je 70 let starega duhovnika Pusanova. Ko se je duhovnik približal, se je pokrižal in je rekel: »Bog s teboj, državljan-pooblaščenec!« Ko je Kamforin to videl in slišal je odskočil, kot bi ga kača pičila in je nahrulil duhovnika: »Oh, ti grda kača, ti prihajaš sem molit? Ti, kam si prišel, ti dolgorivec, govor! Govor, kača!« je rjovel Kamforin in je nameril revolver na čelo duhovnika. Izprševal ga je dolgo, mi priobčujemo le konec. Kamforin je zahteval od duhovnika, da bi mu imenoval 20 protirevolucionarjev in bi naznal, kje se nahajajo njegovi sinovi. Duhovnik je odgovoril, da so njegovi sinovi služili v beli armadi, a da zdaj nič ne vé, kje se nahajajo. Kar se tiče protirevolucionarjev, so mi neznani in poleg tega, če bi jih ovadil, bi smatral to za velik greh.

Kamforin je kar besen postal in zmerjal: »Ti dolgorivi lump! Ti prokleta kača, hudič naj te vzame s tvojim Bogom in s tvojim Kristusom vred, z vsemi two-

jimi bogovi in z vso nebeško kanclijo, ti prokleta živina! Odpri gobec, ti kača, da bom pljunil vanj! Kotlete bom dal narediti od tebe, prokleti tepec! Odpri gobec!« je kričal Kamforin in je utaknil duhovnemu samokres med zobe, obenem mu je še pljunil v obraz, da se je umazana slina cedila po licu.

Kamforin je zasliševal tudi mladeniča, starega 12 do 13 let. Obdolžen je bil, da je Leninu na sliki iztaknil oči.

»Dober dan, moj dobi gospod«, ga je pozdravil deček. »Dober dan, dober dan, ušivec!«, mu je odgovoril Kamforin. »No, ali boš povedal, ali ne, kdo je še tebi pomagal Leninu oči iztakniti?«

»Dobri gospod, priznal sem že, da sem to storil sam. Odpustite mi, nikoli več tega ne bom storil. Nisem vedel...« — »Ušivec, povedati mi moraš, kdo te je na to napeljal!« — »Nobeden, gospod, Bog mi je priča. Sam sem to storil. Nekega večera sem šel mimo hiše. Jaz nisem opazil slike, ki je bila pritrjena nad vrati. Eden deček je opomnil in rekel: Poglejte, fantje, to je slika nekega juda. Pridite, iztaknimo judu oči! Jaz sem molčal in nisem znil besedice. Potem smo žrebali in žreb je padel na mene, da mu iztaknem oči. Odpustite, gospod, tega ne bom nikoli več storil.« Kamforin je vzel nato lečka med noge in ga je neusmiljeno tepel z jermenom. Deček je kričal in jokal, a Kamforin mu je dal usta zamašiti, in ga je tako dolgo tepel, da je izgubil zavest. Potem je dal dečka zanesti v klet in ga je dal umoriti. Kiszelev-Gromov piše, da je bil ob njegovem času ta židov Kamforin poveljnik nekega taborišča in 3000 ljudi je bilo pod njegovo oblastjo.

Kiszelev-Gromov piše tudi o bogatih pojedinah čekistov, ki se vrše zlasti ob obletnici ustanovitve Čeke. Ob takih prilikah pripoveduje čekist strahotne zgodbe iz svojega življenja. Judovski čekist Kiel n. pr. je to-le pripovedoval: »Enkrat mo ujeli dve kači, eden je bil polkovnik, drugi navadni kazak. Težava je bila z zasliševanjem. Vse sta tajila. Jaz sem izjavil, da imam dosti dokazov, da sta obelovala proti revoluciji. Nič ni pomagalo. Veste, kaj sem napravil? Dal sem policati dva komisarja, kačam pa sem zavedal, da se naj do nagega slečeta. Komisarja sta nastavila v debelo črevo ivtopumpo in začela sta pumpati... En kača je takoj priznala, druga pa, a, ha, ha — bums, je končal jud svoje poročilo. Ta čekist Kiel je silil kaznence, da so pod lizali. »Desetkrat ves pod polzau, ti kača!« je zapovedal duhovničom, tictirjem in vsem, kateri so mu prili v kremlj.

Čekist Kisjatin je pa ob taki priliki takole pripovedoval: »Jaz pa sem eni kači zasolil, da je takoj vse priznal. Bilo je v Orenburgu. Vedeli smo, da je bil na čelu neke protirevolucionarne organizacije, a on nikakor ni hotel riznati, ta nagnusna kača! Zapovedal sem dvema komisarjem, da sta mu roke držala in prste položila v špranje pri vratih, jaz pa sem počasi vrata zapiral. Kača je v začetku obledela, potem je začela jokati in me prositi, da ga izpustim, češ, da bo vse priznal. Jaz sem vrata malo popustil in sem vprašal: »No ali mi boš izdal svojo organizacijo? In 25 mož mi je izdal, ta

kača, katere sem vse postrelil. Sem ga pošteno pritisnil, prijatelji moji. Je bilo pa tudi posebno veselje poslušati, kako so mu kosti na prstih pokale.« Tako se čekisti hvalijo, ko pridejo skupaj, s tem, na kak način mučijo uboge kaznence.

Vse, kar je napisano v člankih »Lageri smrti«, je Kiszelev-Gromov sam doživel in videl. Ko tega ni več mogel prenašati, je pa bežal iz Rusije in napisal knjigo, da bo svet izvedel za strašne muke ruskega naroda. To je resnica o Rusiji. Večina čekistov je judovskega pokolenja, ker le judje, ki so Kristusa križali, morejo biti tako kruti, da ruski narod tako strašno mučijo. Tudi zgodovina potrjuje, da noben paganski oblastnik s svojim narodom ni tako ravnal kot delajo v Rusiji judovski marksisti.

Peter Rešetar rešetari.

Srečno novo leto!

Končano prejšnje, novo je začeto!

Kako bo kaj? Najbrž napeto!

Maček bo dalje vlekel dreto,

a jaz pa dalje sukal bom rešeto!

Vendar enkrat! V Belgradu so dobili dve davkarji na enkrat! Vendar enkrat!

Senzacije! Za praznike smo imeli senzacije pripravljene, pa nič ni bilo. O praznikih imamo tudi mi politikarji radi mir, ta mali in ta veliki, Morda za Kraljevo kaj! Ta datum je bolj nevaren!

Srečna Jugoslavija! Vsak večji praznik obhaja dva krat, Katoliški Božič je minil, pravoslavni pa se je začel.

Škoda, da nisem Nemec! Bi lahko himno nemško pel, to tudi v časopise dal. Kot tak, kar sem, tega ne smem!

Italijani so se umaknili iz Španije. Morali so napraviti Nemcem prostor!

Kaj se godi v Kini? Vojsko so vprizorili, da so jo filmali za kino.

Moj novi pomočnik! Za novo leto sem dobil pomagača, ki rešeto v verzih obrača! Za danes mi je poslal sledečo pesmico. Če va mbo ugajala, mi sporočite, če ne, mu bom pa odpovedal.

Kastor, puci! Bilo je po zadnjih volitvah — po nekryavih divjih bitvah, — ko JNS smo v nič zdrobili — in zmagovali smo slavili. — Po zmagi treba je obiti — sovražnike, jih pridobiti! — Med temi bil je naš Tomaž — zvest JNSarski pajdaš. — Tako so godci se zmenili: Za god mu bomo zatrobili! — Preljubi sosed naš Tomaž, pozabi vse, pa daj za en glaš. — Tomaž to še bolj razkači — zapre se v hišici domaći! — Pa misli, da mu bode k nuci, — zavpije: Kastor, puci! puci! — Mercina Kastor pa se skrije, — med noge hitro rep zavije, — braniti JNS je kvarno — jaz pojdem raje kar takoj na varno!

Tiskovine za likvidacijo kmetskih dolgov.

Potrdilo (novo), ki ga občine izdajo, je že izšlo. — Obvestilo dolžnikom, ki ga morajo zavodi poslati dolžnikom, uredbo (besedilo), že imamo na zalogi, pravilnik, ki so splošno potrebeni.

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in v Ptaju.

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Karl Edison, sin že ravnega znamenitega iznajditelja, zavzema važno mesto v ameriškem vojnem ministrstvu.

čelu katerih je bila nova izseljeniška pesem: »Slovenska krajina, mili moj dom«. Dvorana je bila nabito polna in vsi so šli domov z najlepšimi vtisi. Nereda ni bilo, Rdečemu križu, prav posebno pa g. Hancu in njegovim fantom kakor tudi godbi prav iskreno čestitamo in si želimo še spet kaj takega. Le naprej po takih poti!

Ljutomer. Krajevna Kmečka zveza v Ljutomeru priredi prihodnjo nedeljo 3. januarja po 8. sv. maši v dvorani Katoliškega doma v Ljutomeru javno kmetijsko zborovanje, na katerem govori o današnjih perečih kmetijskih in drugih narodnogospodarskih zadevah odposlanec glavnega odbora Kmečke zveze iz Ljubljane. — Kmetovalci, pridite v polnem številu! Številna udeležba na tem javnem kmetijskem zborovanju naj bo dokaz, da v Kmečki zvezi organizirani kmečki stan hoče in bo dosegel zboljšanje današnjih gospodarskih razmer. — Dne 4. in 5. januarja se nadalje vrši v meščanski šoli v Ljutomeru dnevni kmetijski tečaj, na katerem predavajo o raznih kmetijskih panogah naši najboljši kmetijski strokovnjaki. Osebe, ki se želijo tega tečaja udeležiti, naj se prijavijo do 3. januarja Okrajni posojilnici v Ljutomeru.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Krajevna Kmečka zveza pri Sv. Lenartu v Slov. goricah bo priredila v nedeljo 3. januarja tečaj, na katerem bodo predavali domači predavatelji o vseh panogah

Vsem mojim dragim odjemalcem se najprisrčnejše zahvaljujem za obisk v tem letu. Obenem želimo vsem prav blagoslovljeno novo leto! Se priporočam zanaprej: 1517

HELENA LUKEŠ

Grajska starinarna in manufaktura, Maribor,
Vetrinjska ulica 10.

gospodarstva, kakor: živinoreja, sadjereja itd. Tečaj se prične ob 8. uri zjutraj ter traja predpoldan. Opozorjam vse okoliške gospodarje na ta tečaj, da se ga udeležite!

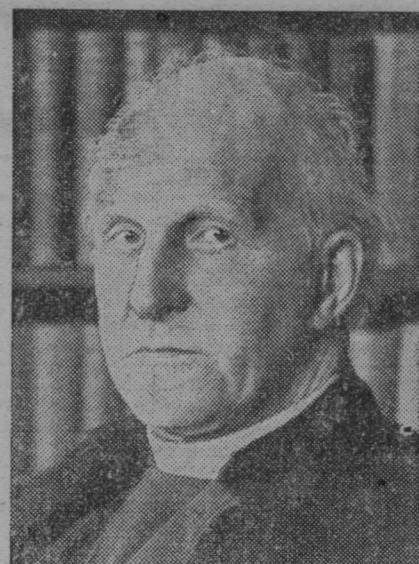
Dopisi.

Vurberg. Kdo to dela? Po 14 dni in še več včasih so nabiti pri cerkvi reklamni veselični plakati ali podobni oglasi. Pa nikdo jih pred časom ne iztrga. Ko pa si pribije prosvetno društvo svoj oglasni plakat za prireditev, pa hitro izgine. Zakaj? Dotičnik, ki to dela, naj si ne misli, da to kaj škoduje stvari. Prav nič! Le na svoje čelo tak brezmiselnik udarja pečat otročje neomike in kulturne sramote. Pamet v glavo! Na Novega leta dan popoldne po večernicah se vrši v Prosvetnem društvu slavnostno zborova, nje. Nastopajo nove osebnosti. Pridite, da bode lepa udeležba, kajti le tedaj prideta misel in beseda do globokega odmeva.

Vurberg. Protituberkulozna liga, ki se je ustavila meseca novembra, že deluje. Slabokrvni otroci dobivajo ribje olje. Dne 3. decembra je g. dr. Okolokulak imel predavanje o jetiki, katero so spremljale slike na skloptikonu. Božičnici smo imeli dve, eno v šoli, za katero so prispevali tudi Rusi in bolniki 594 Din, drugo na graščinskem marofu, kjer je gospa grofica Herberstein obdarovala 60 šolarjev.

Laporje. V nedeljo 20. decembra je umrla M. Berglez, ki je več letbolehal ter potrežljivo prenašala bolezen vodeniku, stara 81 let. Bila je pridna in skrbna mati svojih otrok ter vsega oskrbela za življenje. Mnogi, ki so jo poznali, so jo imenovali tudi »dobra mamica«. Kako prijavljena je bila pri ljudeh, je pokazal njen počeb, ki se je vršil dne 22. decembra. Vsi, ki so njo poznali, jo bodo ohranili v trajnem spomenu. Od hiše žalosti je v ganljivih besedah vzel slovo g. Kamenik Franc iz Laporške gorice. Bog ji daj večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti! Žalujoči rodbini in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Sv. Frančišek Ksaverij. Sporočamo, da je v Radmirju pri zadnjih občinskih volitvah nekaj ljudi ustrelilo kozla. Pojedine niso imeli, ker je bila zmaga kljub temu naša, vsa čast zavednim našim katoliškim možem in fantom! Bog živi!

Anglikanski nadškof dr. Lang, ki se je odločno uprl poroki bivšega angleškega kralja Edvarda VIII. z dvakrat ločeno Simpsonovo.

Sv. Frančišek Ksaverij. Dne 12. t. m. so ne nadoma zapeli zvonovi, naznajajoč žalostno vest, da je zapustila to solzno dolino zvesta Marijina družbenica in tretjerednica ter vneta prosvetna delavka Eliza Zalesnik, katero je Bog v 66. letu starosti poklical k sebi, da sprejme zasluzeno plačilo. V Marijini družbi je bila zvesta članica 32 let, v tretjem redu 41 let. Do predzadnjih let, ko ji huda bolezen ni več dopustila, se je pridno udeleževala prosvetnega življenja kot dobra gledališka igralka in je s tem pokazala, kako ničev in prazen je govor mnogih, ki se izgovarjajo, češ, sem zato že prestara. Naj ti bo za ves trud in požrtvovalnost ljubi Bog obilen plačnik, med nami pa ostane na tebe, draga sestra in sodelovalka, trajen spomin! Bodti ti zemljica lahka!

Vprašanja in odgovori.

Samolastna uporaba poti skozi tuj gozd. — **J. K. v L.** — Pred 10 leti je Vaš sosed prodal dvema posestnikoma dve gozdni parcele. Do teh parcel vodi bližnjica skozi Vaš gozd. Eden izmed kupcev vas je prosil za dovoljenje, da bližnjico uredi kot vozno pot in ker ste mu Vi to dovolili, je res napravil cesto ter po njej vozi. Drugi kupec pa samolastno istotako uporablja to pot skozi vaš gozd, ne da bi bil kaj prispeval. Vprašate, ali mu smete pot zapreti, čeprav jo uporablja že deset let. — Imate pravico, da prepoveste nadaljnjo uporabo poti drugemu kupcu. Ako se vaši prepovedi ne bo udal, ga morate tožiti s takozvano negativno tožbo na priznanje, da mu ne pritiča nikaka pravica voziti skozi vaš gozd. Sam pa mu poti kratkemalo ne smete zapreti pred pravomočnostjo sodbe v negativni pravdi, ker bi vas sicer on tožil radi motenja posesti.

Izruvanje mejnika. — **Isti.** — Po paragrafu 224 kazenskega zakona je izruvanje mejnika kaznivo, ne glede na to, ali so bili s to odstranitvijo kakšni konkretni interesi oškodovanji. Napravite lahko prijavo pri žandarmeriji ali pri sodišču.

Koncem 1936 bo minulo 10 let, odkar je zasedel japonski prestol cesar Hirohito in njegova žena Nagako (levo).

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

MALA OZNAILA

SLUŽBE:

Hlapec za krave in drugo se išče, priden, zdrav, srednjih let. Nastop 15. januarja. Katarina Lerch, Ptuj, Muršičeva. 1519

Mlinar, pošten in zanesljiv, zmožen tudi samostojno voditi mlin, želi sprejeti službo takoj ali pozneje. Naslov v upravi lista pod št. 1513.

Sprejemem kuharico-oskrbnico, večno hišnih del, vrtca, gospodarstva. Ponudbe, prepis spričeval, navedb oslužb pod »Zanesljiva« na trafiko Kovač, Celje, Aleksandrova. 1515

Viničarja s 4 do 5 delovnimi močmi išče dr. Marcus, Vodole 28, Sv. Peter pri Mariboru. 1504

Majerja s 4 delovnimi močmi sprejme Josip Šerc, lastnik kavarne Jadran, Maribor. 1506

Viničarja s 5 delovnimi močmi in takojšnjim nastopom potrebuje: Lubienski, Jarenina. 1516

POSESTVA:

Malo posestvo na prodaj v Zlatoličju štev. 82, Sv. Janž na Drav. polju. 1500

Stanovanjska hiša se takoj poceni proda, nekaj tudi na obroke. Vprašati v trgovini Čeh, Ptajska cesta, Tezno. 1510

RAZNO:

POZOR! Plačam najvišje cene za kože od veveric, kun, dihurjev in zajcev. Arnošt Kohnstein, Maribor, Koroška c. 6. 1507

Posteljne odeje samo z belo vato, močno prešite (domači izdelek), od Din 70.- naprej pri A. STUHEC, izdelovanje in specijalna trgovina post. odee, Maribor, Stolna 5. 1508

Hranilno knjižico za 100.000 Din, tudi v manjših svotah, in knjižico »Kmetski hranilni in posojilni dom« za 4000 Din kupim. Samo pismo ponudbe na: Josip Badoko, Maribor, Betnavska cesta 31. 1502

„Slov. Gospodar“ stane:

četrtletno Din 9.—

polletno Din 16.—

celoletno Din 32.—

Gostilno na račun vzamem takoj na deželi pod šifro »Gostilna«. 1509

Singer šivalni stroj za šiviljo in krojača proda poceni in proti garanciji mehanik Draksler v Mariboru, Vetrinjska ulica 11. Istotam popravila šivalnih strojev in koles. Zaloga novih in rabljenih koles. 1518

Nov mesarski voziček se proda; okopalnik in osipalnik, vse po nizki ceni. Poizve se v gostilni Filipčič v Celju. 1503

Srečno novo leto želite vsem cenj. prijateljem in znancem Vinko in Ivanka Zorko, trgovina v Mariboru, Slomšekov trg 6. 1499

Srečno novo leto želi vsem cenj. odjemalcem, prijateljem in znancem ter se priporoča za obilen obisk skozi celo leto 1937, zagotavljajoč najboljšo postrežbo, tvrdka Senčar, trgovina mešanega blaga, nakup jajc, masla, vseh poljskih pridelkov in svinjskih kož. Stalna zamenjava bučnic in sončnic za prvorstno olje. Mała Nedelja, Ljutomer in Štrigova. Zaloga vsakovrstnih sveč za svečnico. 1501

Srečno Novo leto 1937!

želijo svojim cenjenim odjemalcem ter se priporočajo za obilen obisk sledeče tvrdke:

KAREL JANČIČ
trgovec manufakte

Maribor Aleksandrova cesta 11

JOS. KARNIČNIK

Maribor Glavni trg 11

EDWARD ČIČEK

elektromehanična delavnica

Maribor Vodnikov trg 3

TRPIN IVAN

manufakturana trgovina

Maribor

Vetrinjska ulica

EKSPORTNA HIŠA »LUNA«

lastnik A. Pristernik

Maribor

Glavni trg 25

A. SPRAGER

elektrotehnično podjetje 1505

Maribor

Vetrinjska 14

CVETKO ALBIN

trgovina z mešanim blagom, nakup vseh dželnih pridelkov

Sp. Polskava podružnica Fram

BEZJAK IVAN

sedlar

Maribor

Cvetlična ulica 33

STANKO MURKOVIČ

trgovina z mešanim blagom

Dornava

DRAKSLER RUPERT

specijalna mehanična delavnica, zaloga novih in rabljenih šivalnih strojev in koles.

Telefon 2379

Maribor

Vetrinjska ulica 11

Veliko Izbiro

klobukov in športnih čepic

vam nudi po zelo nizki ceni

klobučarna

Bogataj & Janc

Maribor, Gospodska ulica 3. 1439

Knjige Cirilove knjižnice:

Petančič Davorin: Slete gore.

V tisku.

Przerwa-Tetmajer: Rokovnjači izpod Tatre.

Povest. Prevedel Benkovič. Str. 202. Cirilova knjižnica, 23. zvezek. Broš. 16 Din, vez. 28 Din.

Reynaud I. Ch.: Čudež, čudež!

Sodobni roman. Pridelil Fr. Kolenc. Str. 94. Cirilova knjižnica, 113. zvezek. Broš. 8 Din, vez. 16 Din.

Savage H. R.: Snubitev kneza Šamila.

Povest iz rusko-turške vojne. Iz angleščine prevedel Poljanec Josip. Str. 332. Cirilova knjižnica, 22. zvezek. Broš. 32 Din, vez. 42 Din.

Sills Arthur: Smrtna past.

Ameriški roman. Pridelil Fr. Kolenc. Str. 108. Cirilova knjižnica, 24. zvezek. Broš. 9 Din.

Strachwitz: Kakor hrasti v viharju.

Pridelil Fr. Kolenc. Str. 174. Cirilova knjižnica, 99. zvezek. Broš. 12 Din, vez. 24 Din.

MLADINSKI SPISI

Burrough: Džungla.

Roman iz afriških pragozdov. Prevedel Paulus. Cirilova knjižnica, 12. zvezek. Prvi del. Str. 259. Broš. 18 Din. — Drugi del. Str. 217. Broš. 14 Din.

Cervantes Miguel: Don Kišot iz Manče, vitež ža lostne postave.

Slovenski mladini priedel Pavle Flere, Str. 158. Broš. 12 Din, vez. 20 Din.

Erckmann Chatrian: Zgodbe Napoleonevega vojaka. Povest. Iz francoščine prevedel Benkovič. Str. 183. Cirilova knjižnica, 15. zvezek. Broš. 12 Din.

Kosi Anton: Iz otroških ust.

Smešno-modre črtice iz življenja naših malih. Prvi zvezek. Str. 64. Cirilova knjižnica, 17. zvezek. Broš. 8 Din. Drugi zvezek. Str. 120. Cirilova knjižnica, 25. zvezek. Broš. 16 Din.

May Karl: Križem po Jutrovem.

I. knjiga, 1. zvezek: Jezero smrti. Cirilova knjižnica, 28. zvezek. Broš. 13 Din.

I. knjiga, 2. zvezek: Kako sem v Mekko romal. Cirilova knjižnica, 30. zvezek. Broš. 13 Din.

I. knjiga, 3. zvezek: Pri Šammarih. Cirilova knjižnica, 31. zvezek. Broš. 13 Din.

I. knjiga, 4. zvezek: Med Jezidi. Cirilova knjižnica, 33. zvezek. Broš. 13 Din.

I. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Po divjem Kurdistanu.

II. knjiga, 1. zvezek: Amadija. Cirilova knjižnica, 35. zvezek. Broš. 13 Din.

II. knjiga, 2. zvezek: Beg iz ječe. Cirilova knjižnica, 36. zvezek. Broš. 13 Din.

II. knjiga, 3. zvezek: Krvna osveta. Cirilova knjižnica, 37. zvezek. Broš. 13 Din.

II. knjiga, 4. zvezek: Med dvema ognjem. Cirilova knjižnica, 38. zvezek. Broš. 13 Din.

II. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Iz Bagdada v Stambul.

III. knjiga, 1. zvezek: Smrt Mohammed Emina. Cirilova knjižnica, 39. zvezek. Broš. 13 Din.

III. knjiga, 2. zvezek: Karavana smrti. Cirilova knjižnica, 40. zvezek. Broš. 13 Din.

III. knjiga, 3. zvezek: Na begu v Evropo. Cirilova knjižnica, 41. zvezek. Broš. 13 Din.

III. knjiga, 4. zvezek: Družba En Nasr. Cirilova knjižnica, 42. zvezek. Broš. 13 Din.

III. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

ČITAJTE „NEDELJO“!

Štoklje — slabi tovarši

Znano je, da meče štoklja svoje mladiče kraj pa kdaj iz gnezda, in sicer se dogaja to baje zlasti v vročih poletjih. Raziskovalci so ugotovili, da so bili izvrženi mladiči hudo okuženi s črevesnimi črvi, da so odklanjali hrano in so jih potem starši, ki hočejo vzrejati samo zdrav zaroč, vrgli iz gnezda.

V suhih dobah je nevarnost okužitve s črvi dosti večja, in to nam pojasnjuje, zakaj ravno štoklje s svoj. mladiči tako posebno v suhih poletjih. Vmesne gostiteljice za črevesne črve so žabe. V vročih poletjih ličinke črov bolj napadajo žabe, zato so tudi pri štokljah ti paraziti v takšnih poletjih češči.

Nogavice iz usnja

To zimo bodo pariške dame nosile nogavice iz novega tavoriva: iz usnja. Več tovarn izdeluje ta čas damske nogavice iz najfinješega usnja. Te nogavice so izredno tenke, učinkujejo zelo elegantno in ščitijo noge pred mrazom bolje nego svilene nogavice. Barva jim bo v glavnem tobačno rjava. Cena zavisi od vrste usnja, goveje usnje je seveda cenej nego usnje kakšne gaže ali antilope.

Negušev sin v angleški gimnaziji.

Med učenci šole sv. Krištofa v Bathu, znane angleške srednje šole, v kateri živijo gojetci v internatu je nedavno zavladalo nemajhno razburjenje. Ta dan so dobili namreč novega tovariša, ki so ga vpisali pod imenom »Vojvoda Hararski«. To ni nihče drugi nego 12 letni sin abesinskega neguša. Ob svojem vstopu v šolo je nosil polnoma evropsko obliko. Njegov oče je odredil, da mu ne smejo dati v nobenem pogledu kakšnega posebnega položaja med ostalimi učenci. Spi s svojimi tovariši v skupni spalnici in obiskuje gimnaziski razred, ki ustreza njegovemu starosti.

Živ pokopan.

V vasi Kružanj v okolini Mostara v Hercegovini je umrl po daljem bolehanju muslimanski posestnik Mujan Ačkar. Svojci so ga imeli za mrtvega in so pripravili vse za pokop. Po stari turški navadi so zagrebli Ačkarja pred nočjo. Pol ure za tem je šla mimo pokopališča starejša ženska. Zdela se ji je, da čuje iz zemlje klice. Zbežala je v vas in je povedala, kaj da je čula. Več korajžnih se je podalo na mirovor, kjer odkopali Ačkarjev sveži grob, iz katerega so odmevali glasovi. Ačkar se je v grobu prebudil iz navidezne smrti. Radi strahu in pomanjanja zraka je dve uri po rešitvi resnično umrl.

May Karl: V gorah Balkana.

IV. knjiga, 1. zvezek: Kovač Šimon. Cirilova knjižnica, 43. zvezek. Broš. 13 Din.
IV. knjiga, 2. zvezek: Zaroka z zaprekami. Cirilova knjižnica, 44. zvezek. Broš. 13 Din.
IV. knjiga, 3. zvezek: V golobnjaku. Cirilova knjižnica, 45. zvezek. Broš. 13 Din.
IV. knjiga, 4. zvezek: Mohamedanski svetnik. Cirilova knjižnica, 46. zvezek. Broš. 13 Din.
IV. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Po deželi Škipetarjev.

V. knjiga, 1. zvezek: Brata Aladžija. Cirilova knjižnica, 47. zvezek. Broš. 13 Din.
V. knjiga, 2. zvezek: Koča v soteski. Cirilova knjižnica, 48. zvezek. Broš. 13 Din.
V. knjiga, 3. zvezek: Miridit. Cirilova knjižnica, 49. zvezek. Broš. 13 Din.
V. knjiga, 4. zvezek: Ob Vardarju. Cirilova knjižnica, 50. zvezek. Broš. 13 Din.
V. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Žuti.

VI. knjiga, 1. zvezek: Boj z medvedom. Cirilova knjižnica, 51. zvezek. Broš. 13 Din.
VI. knjiga, 2. zvezek: Jama draguljev. Cirilova knjižnica, 52. zvezek. Broš. 13 Din.
VI. knjiga, 3. zvezek: Končno — — —. Cirilova knjižnica, 53. zvezek. Broš. 13 Din.
VI. knjiga, 4. zvezek: Rih in njegova poslednja pot. Cirilova knjižnica, 54. zvezek. Broš. 13 Din.
VI. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Winnetou I.

VII. knjiga, 1. zvezek: Prvikrat na divjem zapadu. Cirilova knjižnica, 55. zvezek. Broš. 13 Din.
VII. knjiga, 2. zvezek: Za življenje. Cirilova knjižnica, 56. zvezek. Broš. 13 Din.
VII. knjiga, 3. zvezek: Nšo či, lepa Indijanka. Cirilova knjižnica, 57. zvezek. Broš. 13 Din.
VII. knjiga, 4. zvezek: Prokletstvo zlata. Cirilova knjižnica, 58. zvezek. Broš. 13 Din.
VII. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Winnetou II.

VIII. knjiga, 1. zvezek: Za detektiva. Cirilova knjižnica, 59. zvezek. Broš. 13 Din.
VIII. knjiga, 2. zvezek: Med Komanči in Apači. Cirilova knjižnica, 60. zvezek. Broš. 13 Din.
VIII. knjiga, 3. zvezek: Na nevarnih potih. Cirilova knjižnica, 61. zvezek. Broš. 13 Din.
VIII. knjiga, 4. zvezek: Winnetouov roman. Cirilova knjižnica, 62. zvezek. Broš. 13 Din.
VIII. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Winnetou III.

IX. knjiga, 1. zvezek: Sans ear. Cirilova knjižnica, 63. zvezek. Broš. 13 Din.
IX. knjiga, 2. zvezek: Pri Komančih. Cirilova knjižnica, 64. zvezek. Broš. 13 Din.
IX. knjiga, 3. zvezek: Winnetouova smrt. Cirilova knjižnica, 65. zvezek. Broš. 13 Din.
IX. knjiga, 4. zvezek: Winnetouova oporoka. Cirilova knjižnica, 66. zvezek. Broš. 13 Din.
IX. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Satan in Iškariot I.

X. knjiga, 1. zvezek: Izseljenci. Cirilova knjižnica, 71. zvezek. Broš. 13 Din.
X. knjiga, 2. zvezek: Yuma šetar. Cirilova knjižnica, 72. zvezek. Broš. 13 Din.
X. knjiga, 3. zvezek: Na sledu. Cirilova knjižnica, 73. zvezek. Broš. 13 Din.
X. knjiga, 4. zvezek: Nevarnosti nasproti. Cirilova knjižnica, 74. zvezek. Broš. 13 Din.
X. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Satan in Iškariot II.

XI. knjiga, 1. zvezek: Almadén. Cirilova knjižnica, 75. zvezek. Broš. 13 Din.
XI. knjiga, 2. zvezek: V treh delih sveta. Cirilova knjižnica, 76 zvezek. Broš. 13 Din.
XI. knjiga, 2. zvezek: V treh delih sveta. Cirilova knjižnica, 76. zvezek. Broš. 13 Din.
XI. knjiga, 3. zvezek: Izdajalec. Cirilova knjižnica, 77. zvezek. Broš. 13 Din.
XI. knjiga, 4. zvezek: Na lov. Cirilova knjižnica, 78. zvezek. Broš. 13 Din.
XI. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Satan in Iškariot III.

XII. knjiga, 1. zvezek: Spet na divjem zapadu. Cirilova knjižnica, 79. zvezek. Broš. 13 Din.
XII. knjiga, 2. zvezek: Pueblo. Cirilova knjižnica, 80. zvezek. Broš. 13 Din.

XII. knjiga, 3. zvezek: Rešeni milijoni. Cirilova knjižnica, 81. zvezek. Broš. 13 Din.**XII. knjiga, 4. zvezek: Dediči. Cirilova knjižnica, 82. zvezek. Broš. 13 Din.**

XII. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Sužnji I.

XIII. knjiga, 1. zvezek: V Pairi. Cirilova knjižnica, 87. zvezek. Broš. 13 Din.

XIII. knjiga, 2. zvezek: Konji in ljudje v Siutu. Cirilova knjižnica, 88. zvezek. Broš. 13 Din.

XIII. knjiga, 3. zvezek: V grobnicah in po puščavi. Cirilova knjižnica, 89. zvezek. Broš. 13 Din.

XIII. knjiga, 4. zvezek: Bele sužnje. Cirilova knjižnica, 90. zvezek. Broš. 13 Din.

XIII. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Sužnji II.

XIV. knjiga, 1. zvezek: V levjem brlogu. Cirilova knjižnica, 91. zvezek. Broš. 13 Din.

XIV. knjiga, 2. zvezek: Jezero krokodilov. Cirilova knjižnica, 92. zvezek. Broš. 13 Din.

XIV. knjiga, 3. zvezek: Abu hamša mij. Cirilova knjižnica, 93. zvezek. Broš. 13 Din.

XIV. knjiga, 4. zvezek: Ob ravniku. Cirilova knjižnica, 94. zvezek. Broš. 13 Din.

XIV. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Sužnji III.

XV. knjiga, 1. zvezek: Zadnji lov na sužnje. Cirilova knjižnica, 95. zvezek. Broš. 13 Din.

XV. knjiga, 2. zvezek: Ljubite svoje sovražnike. Cirilova knjižnica, 96. zvezek. Broš. 13 Din.

XV. knjiga, 3. zvezek: Na seribah. Cirilova knjižnica, 97. zvezek. Broš. 13 Din.

XV. knjiga, 4. zvezek: Ugnan. Cirilova knjižnica, 98. zvezek. Broš. 13 Din.

XV. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Bela reka.

XVI. knjiga, 1. zvezek: Dvojnik. Cirilova knjižnica, 100. zvezek. Broš. 13 Din.

XVI. knjiga, 2. zvezek: Pred vojnim sodiščem. Cirilova knjižnica, 101. zvezek. Broš. 13 Din.

XVI. knjiga, 3. zvezek: Ob Uruguayu. Cirilova knjižnica, 102. zvezek. Broš. 13 Din.

XVI. knjiga, 4. zvezek: Črez mejo. Cirilova knjižnica, 103. zvezek. Broš. 13 Din.

XVI. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: V Cordillerah.

XVII. knjiga, 1. zvezek: Gran Chaco. Cirilova knjižnica, 104. zvezek. Broš. 13 Din.

XVII. knjiga, 2. zvezek: Puščavnik. Cirilova knjižnica, 105. zvezek. Broš. 13 Din.

XVII. knjiga, 3. zvezek: Lov na sendadóra. Cirilova knjižnica, 106. zvezek. Broš. 13 Din.

XVII. knjiga, 4. zvezek: Božja sodba. Cirilova knjižnica, 107. zvezek. Broš. 13 Din.

XVII. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Zaklad v Srebrnem jezeru.

XVIII. knjiga, 1. zvezek: Med drvarji divjega zapada. Cirilova knjižnica, 108. zvezek. Broš. 13 Din.

XVIII. knjiga, 2. zvezek: Na Buttlerjevi farmi. Cirilova knjižnica, 109. zvezek. Broš. 13 Din.

XVIII. knjiga, 3. zvezek: Dvoboj za življenje. Cirilova knjižnica, 110. zvezek. Broš. 13 Din.

XVIII. knjiga, 4. zvezek: Fotopljeni zakladi. Cirilova knjižnica, 111. zvezek. Broš. 13 Din.

XVIII. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Dolina smrti.

XIX. knjiga, 1. zvezek: Miss Alma. Cirilova knjižnica, 118. zvezek. Broš. 13 Din.

XIX. knjiga, 2. zvezek: Derviš. Cirilova knjižnica, 119. zvezek. Broš. 13 Din.

XIX. knjiga, 3. zvezek: Spletke in zanke. Cirilova knjižnica, 120. zvezek. Broš. 13 Din.

XIX. knjiga, 4. zvezek: Pekel. Cirilova knjižnica, 121. zvezek. Broš. 13 Din.

XIX. knjiga, širje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 Din, celo platno 70 Din, z naslovno sliko 75 Din.

May Karl: Soboljar in kozak.

XX. knjiga, 1. zvezek: Kozak številka 10. Cirilova knjižnica, 122. zvezek. Broš. 13 Din.

XX. knjiga, 2. zvezek: Na obedu. Cirilova knjižnica, 123. zvezek. V tisku.

XX. knjiga, 3. zvezek: Ob Bajkalskem jezeru. Cirilova knjižnica, 124. zvezek. V tisku.

XX. knjiga, 4. zvezek: Domov. Cirilova knjižnica, 125. zvezek. V tisku.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.— do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbrirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.— Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.— sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Sprejme se starejša služkinja v župnišče za vsako delo. 1487

Išče se viničar s 4 delavnimi močmi za takoj. Vprašati v upravi lista. 1491

Sprejme se krojaški vajenec iz poštene kmečke rodovine. Hrana in stanovanje v hiši. Zglasiti se osebno pri krojaču in konfekcija Janko Kogelj, Loka pri Zidanemmostu. 1488

Cevljari, krojač z obrtjo, če mogoče za konfekcijo, dobri hrano in stanovanje, letno plačo, založit mora 15.000 Din kavci, vknjiži na posestvo. Skrabi, Tezno, Dobrava, pošta Maribor. 1492

RAZNO:

Zabuje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Kupujem vse vrste trdega lesa v okroglem in rezanem stanju, kakor tudi večje količne bukovih in hrastovih železniških pragov, franko wagon postaja prodajalca. Ponudbe na naslov: Ivo Čater, lesna industrija, Celje. 1498

Kupim star harmonij, amerikanski, pokvarjen sme biti. Ponudbe: org. Glič, Podplat. 1496

Veveričje in druge kože od divjačine kupuje po najvišjih dnevnih cenah: L. Rataj, Slovenska Bistrica. 1479

Kupujem od makolske posojilnice knjige do 70 tisoč Din. Ponudbe do 15. januarja na upravo lista pod »70.000«. 1494

P. n. cenjeno občinstvo opozarjam, da prodajam radi preselitve obrata v drugi lokal po znatno znižanih cenah: stenske ure, kuhinjske ure, budilke, žepne ure, moderna očala, zlatnino, srebrnino, poročne prstane v zlatu in srebru. Priporoča se: Pinoza Alojz, urar, draguljar in optik, Ptuj. 1419

Ni boljših kakor klobase prirejene z »AROMATINOM«. 1251

Častna izjava. Podpisana Tašner Antonija, posestnica v Črmlji pri Sv. Bolzenku v Slov. g., prekličem in obžalujem žalitev, ki sem jo izrekla glede g. Muršak Tomaža, posestnika v Črmlji. Zahvaljujem se mu, da je proti plačilu kazenskih stroškov odstopil od tožbe. — V Črmlji, dne 17. decembra 1936. — Antonija Tašner. 1497

Prvovrstni stanovski premog
(jak 5000 kalorij, brez žlindre in smradu) po 32 Din dobite vsako količino v Mariboru, Kopališka ulica 10, telefon 26—14, nasproti mestnega kopališča, zadaj za frančišk. cerkvijo. 1275

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ul. 49

telefon 23—58.

Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepiča, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzemajo v račun. — Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 51

V S A K P R E V D A R E N SLOVENSKI GOSPODAR

Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I

167
V LJUBLJANI

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

 KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

Denar naložite najbolje in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23**v Mariboru****Ulica 10. oktobra**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

 Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—

Snežke

galoše, čevlje za slabo vreme in šport, puloverje, rokavice, varovala za ušesa i. t. d.

Najugodnejši nakup!

Pri nakupu zimskih nogavic, pletenin in perila obrnite se na 1368 Maribor, Aleksandrova cesta 24, kjer dobite po tovarniških cenah.

HRANILNE KNJIŽICE

vseh hranilnic in bank kupimo takoj. Ponudbe: Bančno kom. zavod, Maribor. Za odgovor znamk za 3 Din. 1345

Kupujte pri naših inserentih!